

Gazeta Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 49 (8140)

Białystok — Łomża — Suwałki, środa, 2 marca 1977 r.

Nakład: 135.561

A

Cena 1 zł

Komisja ONZ zakończyła misję w Beninie

NOWY JORK (PAP) — Specjalna komisja Rady Bezpieczeństwa ONZ, która przebywała w Beninie dla zbadania okoliczności imperialistycznej agresji na ten kraj, zakończyła 28 bm. swą pracę.

Komisja zapoznała się z niepodważalnymi dowodami na agresję, wysłuchała relacji wielu naczynych świadków wydarzeń — w tym wziętego do niewoli jednego z uczestników napadów.

Członkowie komisji odwiedzili miejsca, w których doszło do starć zbrojnych oraz zapoznali się z licznymi dokumentami ujawniającymi cele i metody ataku na Benin.

Opracowany na podstawie uzyskanych informacji raport przedłożony będzie Radzie Bezpieczeństwa ONZ.

Posiedzenie Biura Politycznego KC PZPR

Biuro Polityczne KC PZPR na posiedzeniu w dniu 1 bm. zapoznało się z informacją o przebiegu przyjacielskiej wizyty w Polsce sekretarza generalnego KC SED Erika Honeckera i a próbowało w pełni rezultaty przeprowadzonych rozmów. Stwierdzono, że dalsze pogłębianie współpracy we wszystkich płaszczyznach dobrze służy interesom Polski i NRD, przyczynia się do przyspieszenia rozwoju obu krajów, a także do dalszego umacniania jednolitości i siły wspólnoty państw socjalistycznych. Zalecono rządowi przyspieszenie do niezwłocznej realizacji przyjętych w toku wizyty uzgodnień.

Biuro Polityczne rozpatrzyło i zaakceptowało propozycje przedstawione przez Rade Ministrów i Centralną Radę Związków Zawodowych dotyczące podwyższenia najniższych rent i emerytur oraz podwyższenia płac minimalnych. W myśl zaopiniowania sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka na Kongresie Związków Zawodowych przewiduje się podwyższenie ponad dwu i pół miliona emerytur, rent inwalidzkich i rent rodzinnych przynależnych do końca 1974 r. Uwzględniając trudniejszą sytuację materialną emerytów i rencistów, których świadczenia przysługują w dawniejszych latach są stosunkowo niskie, zakłada się zróżnicowanie podwyżek, zależnie od okresu przyznania emerytury lub renty. W wyniku tego największa podwyżka objęte będą emerytury i renty przyznane przed 1961 r.

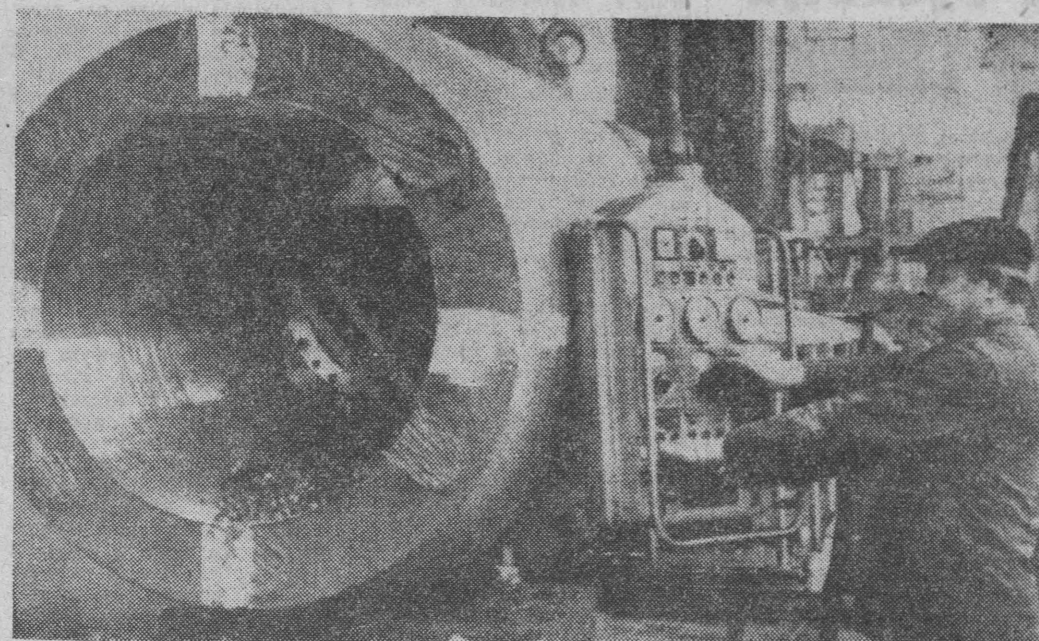
Podwyżki będą dokonywane corocznie w taki sposób, aby w 1981 r. kadna emerytura nie była niższa niż 2000 zł. Przewiduje się także odpowiednie zwiększenie najniższych rent inwalidzkich i rodzinnych.

Uznano za uzasadnione przyspieszenie realizacji podwyżek przewidzianych na lata 1977—1981 dla emerytów i rencistów którzy ukończyli 75 rok życia oraz inwalidów wojennych.

Dla wszystkich, którzy ukończyli 80 rok życia, podwyżka emerytur i rent zostanie dokonana jednorazowo z dniem 1 maja 1977 r.

Z dniem 1 maja br. przewiduje się także podwyższenie płacy minimalnej.

Kolejnym tematem obrad Biura Politycznego była jakość budownictwa mieszkaniowego. W toku dyskusji podkreślono wielką społeczną rangę tej sprawy, związanej z tym odpowiedzialnością wykonawców. Stwierdzono pewną poprawę w projektowaniu domów i urbanistycie. Konieczne jest jednak istotne polepszenie jakości materiałów, zwłaszcza wykonawczych. Jakość prac montażowych, a także bardziej precyzyjne wykonywanie elementów prefabrykowanych i wyższa jakość stolarki budowlanej. Poprawa jakości oddawanych do użytku mieszkań wymaga ścisłego nadzoru ze strony magistrów i brzożadziłów. Zwrócono uwagę na konieczność sprostowania kryteriów odbioru mieszkań i wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do niesolidnych dostawców i wykonawców. Zalecono rządowi podjąć niezbędnych kroków dla zapewnienia systematycznej poprawy jakości budownictwa mieszkaniowego.



Zakłady Mechaniczne im. Gen. Świerczewskiego „ZAMECH” w Elblągu — to krajowy monopolista w zakresie produkcji turbin parowych i różnych typów przekładni zębatych. W tym roku zakład zaplanował wykonanie 21 turbin. CAF — Ukielewski — telefot

Delegacja Sejmu PRL przebywała w Rumunii

BUKARESZT (PAP) — 28 lutego zakończyła wizytę w Rumunii delegacja Sejmu PRL, która przebywała w tym kraju na zaproszenie Wielkiego Zgromadzenia Narodowego SRR.

W ostatnim dniu pobytu delegacji Sejmu, której przewodniczył członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR poseł Stanisław Kania, przyjął w imieniu kierownictwa RPK członka Politycznego Komitetu Wykonawczego, sekretarza KC RPK, Ilie Verdei.

W tym samym dniu delegacja Sejmu PRL przyjechała do Bukaresztu. Omawiano m. in. możliwości dalszego rozszerzania współpracy między Polską a Rumunią w różnych dziedzinach. Premier SRR prosił w imieniu Nicolae Ceaușescu o Eleny Ceaușescu o przekazanie serdecznych życzeń i pozdrowień Edwardowi Gierkowi i Stanisławowi Gierkowi. We własnym imieniu M.

Manescu prosił o przekazanie najlepszych życzeń premierowi PRL Piotrowi Jaroszewiczowi.

W czasie pobytu w Rumunii delegacja spotkała się z przewodniczącym Wielkiego Zgromadzenia Narodowego SRR, Nicolae Glosanem i parlamentarzystami rumuńskimi.

Delegacja polska spotkała się także z członkiem Politycznego Komitetu Wykonawczego KC RPK, prezydentem Bukaresztu Ionem Dinca, zwiedziła zakłady maszyn ciężkich, politechniki, a także Muzeum Historii Partii.

Delegacja odwiedziła województwa — Dolj i Olt, gdzie zapoznania się z dorobkiem tych okręgów.

W rocznicę układów PRL — CSRS

Uroczysty koncert w Warszawie

WARSZAWA (PAP) — W marcu przypada 80 rocznica zawarcia przez Polskę i Czechosłowację układu sojuszniczego, a także 10-lecie podpisania przez oba kraje Układu o Przyjaźni, Współpracy i Wzajemnej Pomocy. Te doniosłe dokumenty mają wielkie znaczenie dla wzmocnienia i rozwoju współpracy, przyjaźni i braterstwa obu naszych socjalistycznych krajów.

Z tej okazji, 1 bm. odbył się w Filharmonii Narodowej w Warszawie uroczysty koncert zorganizowany przez Ogólnopolski i Stołeczny Komitetu Frontu Jedności Narodu.

W uroczystości wzięli udział członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR, Rady

Państwa, rządu PRL. Licznie przybyli przedstawiciele warszawskich zakładów pracy i instytucji, organizacji społeczno-politycznych i młodzieżowych, reprezentanci świata nauki i kultury. Orkiestra o-

ciąg dalszy na str. 2

Niepokojująca sytuacja na południu Libanu

Artyleria izraelska wspomaga działania oddziałów konserwatywnych

KAIR, PARYŻ (PAP) — Już szósty dzień z rzędu w południowym Libanie trwają starcia między siłami konserwatywnymi a lewicowymi ugrupowaniami palestyńskimi. Agencja France Presse, pisze, że siły konserwatywne, wspierane przez artylerię izraelską, w poniedziałek ostrzeliwały miasto Nabatieh, położone w odległości kilkunastu kilometrów od granicy libańsko-

izraelskiej. Tysiące mieszkańców miasta i okolicznych wsi opuściło domy i udało się w kierunku Bejrutu bądź też Portu Saïda. Walki toczą się również w nadgranicznych miejscowościach Adais, Raszaf i Jatur ostrzeliwanych przez artylerię sił konserwatywnych i Izraela. Doniesienia te potwierdziła palestyńska agenc-

ciąg dalszy na str. 2

W Hajnówce

Spotkanie laureatów Turnieju Młodych Mistrzów Gospodarności

Wczoraj w Hajnówce odbyło się spotkanie laureatów Turnieju Młodych Mistrzów Gospodarności za rok ubiegły w woj. białostockim.

Uroczystość otworzył przewodniczący ZW ZSMP — Witold Dolegowski, witając serdecznie przybyłych gości. Wśród nich i sekretarza KW PZPR — Władysława Juszkiewicza, sekretarza Zarządu Głównego ZSMP — Zbigniewa Głape, przewodniczącego WRZZ — Józefa Trusiewicza, przedstawicieli władz Hajnowki na czele z i sekretarzem KM PZPR — Janem

Wojcikiem oraz liczną grupę aktywną młodzież z całego województwa.

Wiceprzewodniczący ZW ZSMP — Stanisław Pulański w swym wystąpieniu omówił udział młodzieży w rozwiązywaniu społeczno-gospodarczych problemów województwa. Jedną z podstawowych tezy jest turule mło-

ciąg dalszy na str. 2

Wiosenne Targi Lipskie

WARSZAWA (PAP) — W dniach od 13 do 24 marca br. odbędą się w NRD wiosenne Targi Lipskie, w których weźmie udział około 9 tysięcy wystawców z 60 krajów. Na targach reprezentuje swoją eksportową ofertę ok. 4200 przedsiębiorstw handlowych i produkcyjnych NRD.

Polska — drugi po Związku Radzieckim partner handlowy NRD — eksponować będzie głównie w Lipku maszyny rolnicze: traktory, kombajny słożowe i siennicznice itp.

„Dekada Kultury Wsi” — rozpoczęła

Wczoraj rozpoczęła się w Białymstoku „Dekada Kultury Wsi”, będąca prezentacją gminnego dorobku społeczno-gospodarczego i kulturalnego a jednocześnie popularyzacją osiągnięć założeń robotniczych miast. Zainaugurowały ją dwie interesujące wystawy, których tematyka dotyczy rozwoju twórczości ludowej na białostockiej wsi.

W świąteczny BSM przy ul. Manifestu Lipcowego otwarto ekspozycję „Współczesna sztuka ludowa województwa białostockiego”. Zgromadzone na niej wyroby pochodzące od kilkudziesięciu twórców ludowych zamieszkałych na Białostocczyźnie. Gmina Drohiczyn zaprezentowała rzeźby L. Boruty, gmina Białowieża — przedmioty użytkowe z drewna, gmina Czarna Białostocka — kleszczele — wyroby gliniane. Z Dubicz Cerkiewnych pochodzą wyroby ze słomy, z Michałowa — tkaniny, a Tykocina — koronki. Duże zainteresowanie wzbudziły skórzane gobeliny Jana Pula z Krynek oraz rzeźby Stanisława Wlecieli z Nowego Dworu.

W Muzeum Okręgowym natomiast otwarto ekspozycję zabytków etnograficznych zgromadzonych przez Zbiór Szkoły Gminną w Janowie. Zaprezentowano obiekty kultury ludowej, głównie przedmioty codziennego użytku popularne niegdyś na janowskiej ziemi. Pracą nad gromadze-

nieniem owych zabytków kieruje od 1969 roku dyrektor szkoły Zenon Gruszeński i jego to-

ciąg dalszy na str. 2

Batalia o „Concorde”

WASZYNGTON (PAP) — W Waszyngtonie przebywa francuski minister transportu Marcel Cavaille, który prowadzi rozmowy z przedstawicielami rządu amerykańskiego usiłując skłonić ich do spowolnienia otwarcia międzynarodowego portu lotniczego w Nowym Jorku dla brytyjsko-francuskiego samolotu naddźwiękowego typu „Concorde”. Po poniedziałkowym spotkaniu z amerykańskim ministrem transportu Brookiem

Adamsem, Cavaille oświadczył, że Francja nie przyjmując do wiadomości faktu, iż decyzyjnie w sprawie udostępnienia dla „Concorde” lotniska nowojorskiego leży w rękach dyrektora tego lotniska i władz stanu New Jersey. Cavaille zapowiedział od władz federalnych USA o interwencji w tej sprawie dodając, że negatywna decyzja mogłaby się odbić na całokształcie stosunków amerykańsko-francuskich.

500 portów na szlakach PLO

GDĄSK (PAP) — Polskie Linie Oceaniczne, dysponujące 178 statkami o tonażu łącznym przekraczającym 1 mln ton, eksploatują 37 linii żeglownych. Statki gdańskie armatora zawiłają obecnie do 500 portów całego świata. Co rok w ładowniach frachtowców przewozi się ponad 5 mln ton towarów drobnicowych. Jednostki PLO są coraz nowocześniejsze — eksploatowane są m. in. semipojemnikowce, statki przystosowane do przewożenia kontenerów, specjalistycznych ładunków w relacjach ekspresowych.

pogoda

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTWA: Białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego. Dział zachmurzenie duże z rozproszonymi, przelotnymi opadami śniegu. Temperatura maksymalna od 0 do -2 st., minimalna -4 do -6 st. Wiatry umiarkowane, okresami dość silne północno-zachodnie. W nocy i wczesnym ranku możliwe zamiecie i zalegające śniegi.

Zadania służby weterynaryjnej

Dobrze służyć rolnictwu

W ramach Wojewódzkiego Zakładu Weterynaryjnego w Białymstoku działa pięć oddziałów terenowych w Białymstoku, Bielsku Podlaskim, Hajnówce, Siemiatyczach i Sokółce. Grupują one zakłady profilaktyki i lecznictwa, w których pracuje 72 lekarzy i 110 techników oraz weterynaryjne inspektoraty sanitarne z 21 lekarzami i 50 osobami średniego personelu, a ponadto ekipy dezynfekcyjne i laboratoria terenowe.

Działalność profilaktyczna oraz usługi lecznicze w województwie zapewniają 53 zakłady. Rejony obsługi tych zakładów pokrywają się z obszarem gmin. Specjalistyczną obsługę laboratoryjną prowadzi Zakład Higieny Weterynaryjnej, zapewniający również obsługę województwa: łomżyńskiego i suwalskiego. Obojętne tych czynności, zatrudnia w nim specjalistów prowadzących prace naukowo-badawcze, ujęte w planie Instytutu Weterynaryjnego.

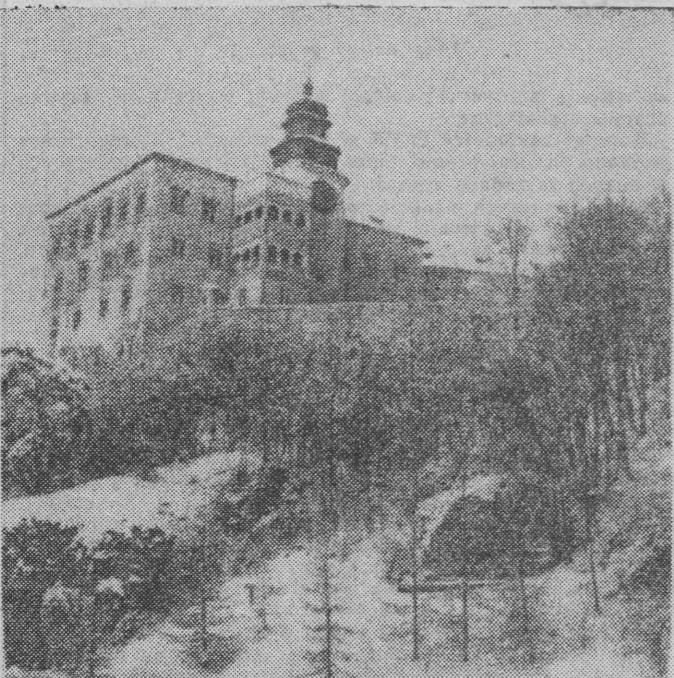
Sprawną organizacyjną i konsekwentne postępowanie profilaktyczne służby weterynaryjnej doprowadziły do obniżenia zachorowań na choroby zwierząt gospodarskich.

Województwo białostockie — jako drugie w kraju — uznano w 1963 roku za wolne od gruźlicy bydła, a cały kraj dopiero od roku 1975. Dobre wyniki uzyskano także w zapobieganiu pomorowi świń.

Poza działalnością prewencyjną położono nacisk na krzewienie oświaty weterynaryjnej. W okresie szkoleniowym 1975—1976, przeprowadzono zajęcia w 274 miejscowościach, realizując gminne programy powszechnego szkolenia. Ponadto wielu lekarzy wzięło udział w szkoleniu rolników na tytuł mistrza produkcji zwierzęcej.

Kierunki pracy służby weterynaryjnej od 1980 roku koncentrować się będą na dalszej działalności profilak-

ciąg dalszy na str. 2



Zamek w Pieskowej Skale w zimowej szacie. CAF — Sochor — telefot

W MARCU JAK W GARNCU • CHŁODNO NA POZATKU • MIESIĄCA • OKRESY CIEPLE NA PRZELOMIE I I I DEKADY • PRAWDZIWA WIOSNA OD 3 DEKADY BM.

Stare przysłowie powiada, że w marcu jak w garncu, nie ma roku aby to przysłowie nam się nie sprawdziło. W tym roku — twierdzi synoptyk IMGW — ma być podobnie. Średnia temperatura marca ma być w pobliżu normy, w przedziale od plus 0,6 stopnia do plus 2,9 stopnia. Suma opadów w pobliżu normy, ten. od 21—34 mm.

A oto szczegółowy rozkład jazdy pogody marcowej. Na początku miesiąca wystąpi okres chłodzijszy. Temp. maks. w dzień wyniesie od minus 2 — plus 2, a minimalna od minus 2 do minus 1. Zachmurzenie będzie duże z rozproszonymi i okresami opadów śniegu. Wiatry przeważ-

nie umiarkowane z kierunków północnych.

W pozostałej części pierwszej i

Nasza pogodnyka

na początku drugiej dekady bm. ma być na ogół ciepło. Temperatura maksymalna w dzień do plus 5—10 st., a w nocy od minus 2 do plus 3. Zachmurzenie będzie duże z rozproszonymi i okresami opadów deszczu. Wiatry umiarkowa-

na okresami dość silne z kierunków zachodnich. Lokalne mgły.

W pozostałej części drugiej i na początku trzeciej dekady bm. ma być chłodno. Temperatura obniży się w dzień do zera i plus 5 st., a w nocy wyniesie od zera do minus 5. Okresami padać będzie śnieg, deszcz lub deszcz ze śniegiem. W pozostałej części trzeciej dekady nastąpi wzrost temperatury w dzień do 8—13 st., a w nocy do 1—3 st. powyżej zera. Okresami opady.

Statystyka meteorologiczna podaje, że dni cieplejsze z temperaturą powyżej plus 10 st., ma być 5, z temperaturą minimalną poniżej minus 5 — 5 dni, dni dość pogodnych 7, dni z opadem 14, a dni śmgi — 3. (Interpress) (WICHEREK)

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!



Wiadomości dnia

Afrykańska podróż N. Ceaușescu

● **ALGER** — We wtorek zakończyła się oficjalna wizyta Nicolae Ceaușescu na Wybrzeżu Kości Słoniowej. W czasie swej podróży afrykańskiej prezydent Rumunii odwiedził już Mauritanie, Senegal i Ghanę, gdzie spotkał się z przywódcami tych państw.

Spotkanie

Castro — Bumedi

● **ALGER** — Premier Kuby, Fidel Castro w drodze do Libii, gdzie udam się z oficjalną wizytą, zatrzymał się krótko w Algierze w celu przeprowadzenia rozmów z prezydentem Algierii Rumi Bumediem. W czasie spotkania omawiano stosunki między obu krajami oraz aktualne problemy międzynarodowe interesujące oba kraje.

Zjazd dziennikarzy radzieckich

● **MOSKWA** — W Kremlo-skim Pałacu Zjazdów rozpoczął się we wtorek czwarty zjazd Związku Dziennikarzy ZSRR. Zjazd dokonuje anality i uogólni doświadczenia radzieckiego dziennikarstwa oraz wytyczy zadania na przyszłość. W obradach uczestniczą także przedstawiciele Międzynarodowej Organizacji Dziennikarzy i stowarzyszenia dziennikarzy z krajów socjalistycznych.

O niepodległość dla Puerto Rico

● **MEKSYK** Pod hasłem „Puerto Rico wolnym państwem Ameryki Łacińskiej” odbywają się w najbliższych dniach w Meksyku, w mieście Toluca, manifestacje z udziałem Portorykańczyków o niepodległość narodu. Potępiła je zarząd Stanów Zjednoczonych przyznając Puerto Rico do tego kraju jako 51 stanu. Żąda się uznania słusznego prawa Portorykańczyków do samostanowienia.

Pożyczka dla Egiptu

● **KAIR** — Międzynarodowy Fundusz Walutowy wyraził zgodę na wzięcie Egiptowi — w celu najbliższych przebiegów — kredytu w wysokości 600 mln dolarów. Pierwsza rata pożyczki w roku 1977 wyniesie 120 mln dolarów.

Wybory w Sri Lance

● **DELHI** — Premier Republiki Sri Lanka, Sirimavo Bandaranaike poinformowała, że wybory powszechne w tym kraju odbędą się 28 sierpnia br., natomiast parlament obecnej kadencji zostanie rozwiązany 22 maja.

Azerbejdżański „Matuzale”

● **MOSKWA (PAP)** — „Matuzale” — Azerbejdżan, Mehdid Agajew obchodził w lutym 142-ą rocznicę urodzin. Mieszka on w wysokoegórskim osiedlu Tikilaband. Przez całe życie był pasterzem. Na emeryturę zgłosił się półtora roku przed trzema laty, mając za sobą 130 lat nieprzerwanego stażu pracy.

Z zagranicy



ZSRR. Izolowanie i układanie gotowego rurociągu przy pomocy specjalnego zestawu maszyn na budowie rurociągu Północnego. Ekipy ENERGOPOLU przekroczyły plan ubiegłego roku; ułożono 177 km rur, a zespawano 286 km.

Muzeum regionalne w Czechach Budziejowicach mieści się w mieszczańskiej kamienicy, wielkiej, bogato wykończonej, z paradnymi schodami wiodącymi na pierwsze piętro. Oczywiście, obowiązuje pewna kolejność zwiedzania. Pierwsza sala ilustruje jak przyroda ukształtowała kraj - południowo-czechski. W następnych widak, jak na warunki naturalne nakładała się praca ludzka. Najpierw ekspozycja narzędzi z kamienia gładzonego. Potem zabytki z okresu wspólnot plemiennych, wczesnego średniowiecza, bogata wystawa sztuki gotyckiej, archiwalia. Idąc dalej można podziwiać wytwory ludzkiej ręki z czasów nowożytnych, aż dochodzi się do sali, gdzie królują biedermeierowskie meble.

O traktowaniu z szacunkiem

(Korespondencja z Czechosłowacji)

Tu zaczyna się niepokój. Bo oto przez ścianę sąsiadującą z sobą muzealnicę cymbali z wykutymi z wosku, mieszczańskiego gustu. Ale zaskoczenie kompletne w sali ostatniej. Tu pokazano lalki z miejscowych teatrów kukielkowych, współczesne „kryształki”, próbki tkanin z okolicznych zakładów włókienniczych, butelki piwa „Budwar” i sery z firmy „Mihoeckie Mlekarne”. Słowem — cała proza masowej produkcji...

W pierwszej chwili człowiek wychowany na nabożnych nudzie naszych muzeów gołęb jest traktować takie nagromadzenie pod jednym dachem rzeczy zupełnie nie pasujących do siebie — jako brak szacunku dla dorobku przeszłości. Ale zaraz przychodzi refleksja: a może jest to właśnie objawem szacunku dla własnej pracy?

Traktowanie bardzo serio tego co się robi, widak w administracji kultury. U nas kultura torczy przypomina żywioł i próby administracyjnej reglamentacji przyjmują się ciężko. Pamiętam starania sprzed dwóch lat, by każdemu klubowi w Białymstoku przydzielić jakąś specjalizację.

Milos Kounek, inspektor w wydziale kultury Komitetu Ludowego w Budziejowicach zanim pochwalił się wielkim domem kultury, pokazuje z dumą stopy dokumentów, gdzie cała aktywność kulturalna kraju — południowoczechskiego — została zapisana, zadania rozdzielone, tabele porubrykowane i wystarczy przejechać palcem po jednej rubryce by na przecięciu z innymi dowiedzieć się, co z czym i kiedy trzeba koordynować.

Każdy „okres” (powiat) ma tu ściśle wyznaczone zadania. Tabor specjalizacji w działalności w przedszkolach, Tak! Prachacie w młodzieżowych zespołach teatralnych. Strakonice w teatrzykach lalkowych itd.

Skończyły koordynować swoje poczynania z placówkami otwartymi. Nauczyciele otrzymują programy imprez i plany pracy zespołów amatorskich i kiedy w tym roku teatrzyk w Strakonicach zaczyna próby widowiska lalkowego „Makbet”, dzieciaki będą uczyć

się na lekcjach o Szekspirze. Milos jest człowiekiem młodym, ale urzędnikiem z krwi i kości. Dziwie się tym wszystkim rubrykom, on znów dziwi się mojemu zdziwieniu.

Dom kultury jest imponujący. Sala teatralna na 600 miejsc (teatr zawodowy ma budynek oddzielny), estrada na 800 miejsc, kameralna na 170. Zatrzymanie małych salek i pracowni. Obiekt zbudowano 10 lat temu, przedtem wszystko tłoczyło się w małym baraku. Zwiada się ten dom kultury z zaskoczenia, tym bardziej, że Budziejowice liczą 38 tys. mieszkańców. Nie tak wiele.

„Z czego dom kultury jest najbardziej dumny?” Jaroslava Studena, prowadząca sprawy młodzieżowe, odpowiada, że z zespołu muzycznego, który pracuje — dodaje z wyraźnym zakłopotaniem — właśnie w starym baraku.

Gawędzimy jeszcze o tym i o tym, że my wolimy żyć, a oni rum. Ciekawie! Ze dyskoteki są wrogiem kultury przez wielkie K. I tak uzgodniwszy poglądy w podstawowych kwestiach, rozstajemy się.

Wieczorem spóźniony obiad w jednej z restauracji przy Rynku Starego Miasta. Lokal w dobrym gatunku, ale znowu nie nadzwyczajnego. Rytmu obrotu gości jak w filmie „Zaklęte rewiry”. Pikołaki (poznasz ich po białych kurtkach) uwijają się z piwem, naturalnie marki „Budwar”. Traktują cię uprzejmie, ale z dozą poufałości. Dają odczuć, że jesteś swój. Kelnery (czarne smokingi) są na każde zawołanie, ale poruszają się z niejaką godnością. Ci znowu dają do zrozumienia, że jesteś tu ważny. Na granicy sali konspiracyjnej i zaplecza czuwa kierownik. Mimikę i ruchy ma oszczędne. Czasem tylko nieznaczny gest albo spojrzenie rzucone kelnierem. Kierownik czuwa nad tobą jak restauracyjna opatrunkowa. W ogóle hierarchia i cały rytuał. Idzie tu w końcu o napełnienie żołądka, ale ma się wrażenie, że o coś więcej, o całe światło. Trudno to na wachle uchwycić. Najlepiej to by o tym mógł napisać Włodzimierz Pawluczuk z „Konstrastów”...

IRENEUSZ CHOROSZUCHA

GMINY RÓWNANIE W GÓRĘ

Należałoby zasłrzec na początku, że nie chodzi nam o stawianie tak modnych obecnie długofalowych prognoz. Chcemy natomiast na wybranych przykładach pokazać perspektywy rozwoju gmin, zapisane w konkretnych planach. Wynikają one z uwarunkowań społecznych, geograficznych, glebowo-klimatycznych itp. Są precyzowane i realizowane na podstawie dotychczasowych osiągnięć, z myślą o wyeliminowaniu istniejących słabości i umocnieniu podstawowych organizmów w podziale administracyjnym kraju.

Jaka bedziesz za 10 lat?

Sylwester Barski

W ORBICIE AGLOMERACJI

Gmina ZABUDÓW sąsiadująca z Białymstokiem widzi swą przyszłość, nie od dziś zresztą, w pełnym wykorzystaniu atutów płynących z przynależności do aglomeracji wielkomiejskiej. Jak każde duże uprzemysłowione miasto, Białystok promieniuje na ten satelitarne ośrodki gminy (podobnie jak np. na gminy Chorosze czy Wasilków) oraz przynależące doń wieśsiom życia miejskiego, stwarza mieszkańcom możliwość zatrudnienia poza rolnictwem, korzystania ze szkół i placówek oświatowo-kulturalnych itd.

Ala ma to również swoje ujemne strony — osłabia tętno życia społecznego i kulturalnego we własnym środowisku, co widać szczególnie wyraźnie w samym Zabudowie, sprzyja tworzeniu się nadmiernej grupy ludności dwuzawodowej (około 20 proc. gospodarstw chłopsko-robotniczych), potęguje migrację młodoży do miasta, zwłaszcza z rejonów słabiej rozwiniętych.

W rolnictwie gminy np. głównym problemem jest racjonalne zagospodarowanie ziemi. Ubiegłoroczny przegląd gmin „wykrył” tu największe w województwie, bo ponad 900 ha ugorów i odłogów, ale też liczba gospodarstw podupadłych — na skutek starzenia się właścicieli i braku następców — sięga w niektórych wsiach jak Pasynki, Nowosady, Zajezerce czy Krynkiele — 50 i więcej procent. Do końca tej pięcioletki na Fundusz Ziemi przybędzie ponad 3 tys. ha. Główni następcy — SKR w Zabudowie, zakład rolny w Dobryńowie (PGR Ignatki) i RSP w Rybolicach — nie nadążają z szybkim i pełnym zagospodarowaniem przeznaczonych gruntów, bo często potrzebują one rekultywacji bądź melioracji, a ponadto — za mało jest ludzi i maszyn.

Są to, jak mówi naczelnik miasta i gminy, trudności przejściowe, mniknione w warunkach tak dużego „puchu” ziemi. Najbliższa przyszłość, obok poprawy bazy maszynowej i zaopatrzenia w środki produkcji, przyniesie nowe inwestycje usługowo-produkcyjne. Np. w SKR przewiduje się nowoczesną bazę z kompletnym wyposażeniem warsztatowym, a dla gospodarstwa kółkowego — wielką, przemysłową bukalarnię. Spółdzielnia produkcyjna w Rybolicach oprócz formy drobiu uruchomi zakład przetwórstwa owocowo-warzywnego. Rozwijające się gospodarstwa uspołecznione będą w stanie lepiej zagospodarowywać ziemię, dać wyższą produkcję, rozwinąć szerszą kooperację z rolnikami indywidualnymi.

Bo w zabudowskiej gminie — obok tych „wypadałach” — jest wielu rolników dających wysoką produkcję towarową, specjalizujących się. Takie gospodarstwa mają pewną przyszłość: umożliwiają się im nabywanie ziemi i maszyn, udziela wszechstronnej pomocy, one też będą współdecydować o poziomie rolnictwa, korzystając równocześnie z pełnej obsługi świadczonej przez instytucje wiejskie.

Wszystko wskazuje na to, że gmina Zabudów, wykorzystując swe podmiejskie położenie i chłonność białostockiego rynku, stanie się wkrótce wielkim ośrodkiem produkcji warzywniczej i sadowniczej. W ostatnich czterech latach nastąpił ogromny skok w tym względzie. Wieksość rodzin w takich wsiach, jak Rybolic, Cieluski czy Szadzi, żyje (i to dobrze) z uprawy warzyw. Wies Pawły, to znany już w Białostoku potentat truskawkowy. Z kolei zakład PGR w Dobryńowie zapoczątkował na szerszą skalę sadownictwo. Młode, zblokowane sady zajmują tam powierzchnię około 200 ha, a będzie ich w najbliższych latach czterokrotnie więcej. Produkcja warzyw, tylko na przestrzeni tego pięcioletcia, wzrosła sześciokrotnie — do blisko 2 tys. ton rocznie. Sporo w tym będzie nowalich, bowiem uprawy szklarniowe i pod folię zwiększą się również kilkakrotnie.

Niezależnie od tego, zgodnie z tradycją, acz z nieporównywalnym rozmachem, pójdzie hodowla — w większym stopniu była mleczna i opasowa, niż trzoda, bo ponad 30 proc. w strukturze użytków rolnych stanowią łąki i pastwiska.

Odrębnym problemem jest przyszłość ośrodka gminnego — 2-tysięcznego miasteczka Zabudowa, w którym niewiele dotąd się działo. Opracowany dla plan zagospodarowania przestrzennego, sięgający 1990 roku uwzględnia zorganizowanie tu nowoczesnego centrum administracyjnego i usługowo-handlowego. Z obiektów przewidzianych jeszcze w tej pięcioletce wymienimy dom handlowy z pełnym zapleczem usługowym i gastronomicznym, dom kultury, park i stadion, nowe siedziby — poczty, banku, służby zdrowia, milicji.

Inwestycja najbardziej bodaj znaczącą w życiu miasta i gminy będzie zaplanowana tu w przyszłym pięcioletku budowa zespołu szkół rolniczych, gdzie znajdzie również siedzibę Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Rolniczego. Kompleks obiektów łącznie z ich wyposażeniem i 1000-hektarowym gospodarstwem doświadczalnym ma być jednym z najnowocześniejszych tego typu w Europie ośrodków oświaty rolniczej. Zabudów zyska na randzie i wyglądzie — będzie miał nowoczesne budownictwo i urządzenia komunalne. Znikną rudery, a w zamian pojawią się osiedla domków jednorodzinnych. Ale, przede wszystkim, będzie na miejscu przyszłowa kuznia kadr, które zasłużą również gospodarstwu, instytucji i administracji w gminie.

NA TURYSTYCZNYM SZLAKU

Dargin, Mamry, Świąćajty, Stregiel, Goidapio — jeziora przyciągające rzesze turystów i wczasowiczów. W gminie POZEZDRZE bawi ich corocznie, jak wynika z rejestru, kilkanaście tysięcy. Nie rejestrowanych przewija się co najmniej trzy razy tyle. Przyjeżdżają — nierzadko pomagają przy żniwach, budowie dróg czy porządkowaniu terenu — „placą i wymagają”: zapewnienia noclegów i godziwej obsługi. Przebiegają Pozezdrze, usytuowane na ruchliwej trasie Głębokie — Węgrzewo ma

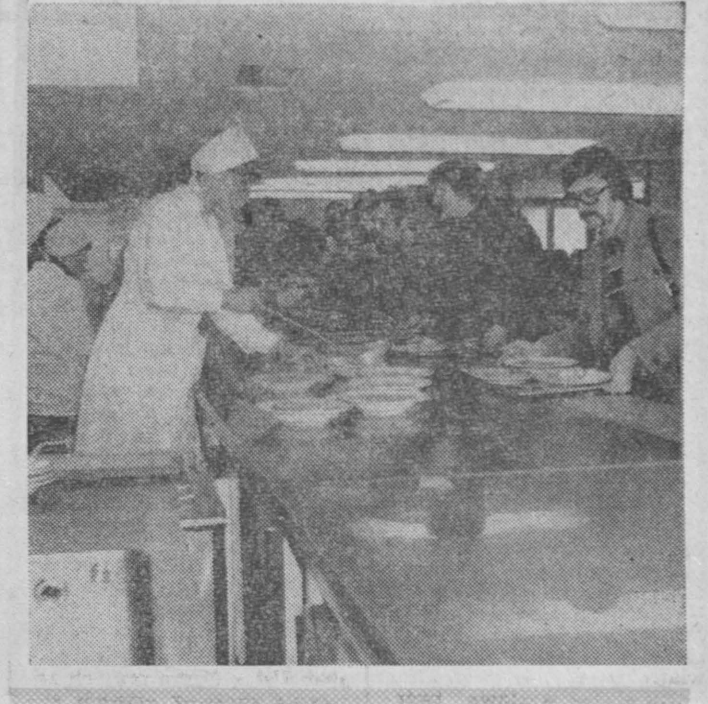
ciąg dalszy na str. 4

W hołdzie bohaterom

W ewidencji Wojewódzkiego Obywatelskiego Komitetu Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa w Białymstoku znajduje się 14 cmentarzy żołnierskich Wojska Polskiego, Armii Radzieckiej i ofiar hitlerowskiego terroru, 10 kwater na cmentarzach komunalnych i wyznaniowych oraz 39 mogił zbiorowych i pojedynczych, które udało się zlokalizować w terenie. Najczęściej wspominamy o nich z okazji Święta Zmarłych, lecz przez cały rok miejsca te znajdują się pod troskliwą opieką młodzieży szkolnej, harcerzy oraz 11 zakładów pracy.

Istnieje również specjalna Komisja Opieki nad Cmentarzami i Kwatarami Wojennymi, a przy Przedsiębiorstwach Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w kilku miejscowościach woj. białostockiego powołano w ubiegłym roku specjalne zespoły zajmujące się renowacją i zakładaniem zieleni oraz modernizacją wojskowych cmentarzy. Każde przedsiębiorstwo obejmuje swym działaniem rón kilku gmin. Dokonane w ubiegłym roku prace renowacyjne i wyznaczenie terenów do budowy mogił woj. białostockich wyniosły w woj. białostockim blisko 1300 tys. zł. Przodują tu mieszkańcy Białegostoku, Bielska Podlaskiego, Sokółki.

Do najważniejszych przedsięwzięć przewidzianych na rok bieżący należą kapitalne remonty: Cmentarza Wojskowego przy ul. Gen. Świerczewskiego w Białymstoku, cmentarza żołnierskiej Armii Radzieckiej w Hajnowce i cmentarza ofiar hitlerowskiego terroru w Lesie Pielikim, koło Bielska. Na wszystkie prace przeznaczono kwotę 3,5 mln zł. (p)



W kolejce po obiadowe dania w stołówce Politechniki Białostockiej. Fot. A. Sokółski

Olsztyńska agenda AMB

W ubiegłym roku akademickim 189 studentów VI roku Wydziału Lekarskiego AMB odbyło 4.144 godzin zajęć dydaktycznych w ramach zespołu nauczania klinicznego, zlokalizowanego w Olsztynie na bazie tamtejszego Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego. Ta forma dydaktyki na wyjeździe przyjęła się w kraju przed kilku laty, gdy w Kielcach krakowska Akademia Medyczna utworzyła tego rodzaju pierwszą swoją agendę. W 1970 roku zespoły nauczania klinicznego powstały w Rzeszowie, Bydgoszczy, Tychach, w 1973 r. w Olsztynie.

Uczelnie medyczne znalazły więc sposób na stworzenie warunków do pożądanego nauczania w jak najmniejszych grupach (4-5 osób), choć w części oddziałając przeładowane pacjentami i studentami kliniki i szpitala w ośrodkach macierzystych. Studenci poza dydaktycznymi korzyskami, z tego faktu wynikającymi, mogą jeszcze znaleźć dodatkowe źródło informacji o możliwości zatrudnienia po dyplomie.

Olsztyński zespół nauczania klinicznego ma do dyspozycji 50-lóżkowe oddziały: Chirurgii Ogólnej, Ortopedyczno-Urazowej, Chorób Wewnętrznych, Gastroenterologii, Pediatrii (w Wojewódzkim Szpitalu Opieki nad Matką, Dzieckiem i Młodzieżą). Zatrudnia trzech nauczycieli akademickich — doktorów habilitowanych oraz na umowach zlecenia 55 lekarzy z Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Olsztynie.

Grupy studenckie (23-25-osobowe) przyjeżdżają co dwa tygodnie; przez ten czas mają 48 godzin zajęć z pediatrią, 24 godz. — choroby wewnętrzne, 40 godz. — chirurgia z traumatologią.

Zespoły nauczania klinicznego do tej pory nie mają uregulowanej swojej sytuacji prawnej ani ram organizacyjnych, funkcjonując na zasadzie obyczajowego precedensu i zawartych dwustronnych porozumień. Na zlecenie resortu wszystkie uczelnie medyczne uprawiające tę formę dydaktyki przygotowały projekt regulaminu.

* DOBRA JAKOŚĆ POTRAW * „KURCZĄ SIĘ” ZAPLECZA KUCHENNE * MAŁY „KOMBINAT ŻYWIENIOWY” PRZY POLITECHNICE

TRZY BIAŁOSTOCKIE UCZELNIE KSZTAŁCĄ OBECNIE OK. 5 TYS. STUDENTÓW. WIEKSZOŚĆ Z NICH ŻYWI SIĘ WE WŁASNYM ZAKRESIE. POZOSTALI MAJĄ DO DYSPOZYCJI TRZY AKADEMICKIE STOŁOWKI.

Jedną z nich, wydającą codziennie ok. 200 śniadań i kolacji oraz ok. 700 obiadów, mieści się w Domu Studenta przy ul. Świerkowej, należy do Filii Uniwersytetu Warszawskiego. W ub. roku na jej zaplecze kuchennym dokonano częściowej wymiany sprzętu. Wdrożył z naprawą aparaty podgrzewające do potraw i dwie elektryczne patelnie. Zamontowano nowa

dwóch bufetów: w budynku dydaktycznym FILII przy ul. Świerkowej i w akademiku „Kujoniek” przy ul. Krakowskiej. W stołówce Akademii Medycznej przy ul. Akademickiej żywi się codziennie ok. 3 tys. osób. Działa tam również siedmioosobowa komisja stołowa, ustalająca jadłospis wspólnie z kierownictwem. Wizyty przedstawicieli Sanepidu nie

trzymanie dań przez dłuższy czas w odpowiedniej temperaturze. Gdy skompletowane zostanie aparatury dostarczająca posiłki do okienka — będą one wydawane taśmowo, co z pewnością wyeliminuje tworzenie się długich kolejk załodniatych studentów. 40 osób — zajmujących się przyrządzaniem śniadań, obiadów i kolacji — ma do swojej dyspozycji bogaty zestaw sprzętu, eliminującego w dużym stopniu pracę ręczną.

Dziennie zastawy posiłków są bardzo urozmaicone. Na obiad student otrzymuje zawsze dwa rodzaje zup. 3-5 rodzajów dań drugich i trzy rodzaje surówek. Śniadanie i kolacja — po dwa zestawy do wyboru z tym, że jeden z nich, wchodzący w skład wieczornego posiłku, jest zawsze gorący. Jest więc w czym wybierać a najważniejsze — że smacznie i estetycznie wszystko jest przyrządzone.

Przy wnoszeniu tego obojektu nie popisał się niego budowlani: nierówne podłogi, brak metalowych katowników na filarach, co powoduje niszczenie się glazury. Zapomniano również o wentylacji w niektórych pomieszczeniach magazynowych i później trzeba było na nowo kuć ściany. Niewielkie wykonane również instalacje odrowadzające na zewnątrz zapachy, wydobywające się z kotłowni. Trzeba również zawczasu postarać się o odpowiednią ilość części zamiennych do maszyn importowanych z NRD.

Mamy nadzieję, że władzom Politechniki Białostockiej uda się przezwyciężyć te trudności i stołówka przy ul. Zwierzynieckiej będzie funkcjonowała bez żadnych zakłóceń. A swoją drogą — tak pięknego zakładu gastronomicznego może Politechnice pozazdrościć niejedna ośrodek akademicki. (mnp)

Wszystkie wózek do transportowania potraw są podgrzewane, co umożliwia u-

Koniec „gorszących scen”

Jeszcze kilka lat temu wspólne zamieszkanie studenckiego materiatu w „akademiku” uchodziło za „coś”, o czym nie wolno było nawet mówić. Mał wierał się do żony przez okno, a ona odwleczła męża w „prywatnym” czasie, przewidywanym na wizyty. Portierzy rygorystycznie przestrzegali tego „porządku”. Nierzadko dochodziło do „gorszących” scen.

Władze Politechniki Łódzkiej zrobiły odstępstwo (od tych niezbitych chybów rozdanych zaśnów). Już w roku ubiegłym (1976) wspólne pokoje w akademikach otrzymały 33 studenci. Na razie jednak, pół Filii nie dorobił się nowej, większej stołówki, trudno coś będzie na to poradzić.

Na mazurskich jeziorach łód. Mogą więc ruszyć na połowy pod lodem olsztyński rybacy. Od kilkunastu dni trwają prace na całym mazurskim pojezierzu.

NA ODJĘCIU: siedmioosobowa brygada Stanisława Mickiewicza łowi każdego dnia ponad tonę wysokogatunkowych ryb. Tak wyglądał kolejny połów na jez. Wadąg.

CAF — Moros



Łuniewscy i Boguccy od pokoleń mieszkali po sąsiedzku. Ich siedliska przylegały długim bokiem jedno ku drugiemu, od gumien aż po mien z braku dostatecznego miejsca pod pobliskim mostkiem.

Przez dziesiątki lat nie działo się nic, co naruszałoby spokojne sąsiedztwo: czas liczony był narodzinami, ślubami i pochówkami kolejnych pokoleń Łuniewskich i Boguccich. Antoni pomagał w potrzebie Bolesławowi. Jak i odwrotnie, Strumień plynął. Niezgodę między miedz wnieśli zięciowie. Do córki Łuniewskich przyszedł w przystępy Kamiński, do Boguccich Zdzisław Wojno. Gospodarstwa przepisano. Zaczęły się rządy nowych właścicieli.

Wojno stawiał murowaną stodołę. Chciał ją posunąć pod wierzby, co rosła na granicy działek. Kamiński nie pozwolił i sąsiad musiał podmuruć kłębik na nowo. Pierwszy powód do obrazu.

Kamiński, żeby wyostać się na główny trakt wiejski, musiał używać dwudziestu metrów drogi biegnącej między rozlewiskami strumyka, a działką Wojny. Po aferze ze stodołą, Wojno dokonał przyłączenia drogi do swojej posesji.

Stanisława, żona Kamińskiego o Wojnie: — Jak musiał przesunąć stodołę, to się rozłożył i zaczął nawozić drogę ziemią z kłębika. Ze niby sadek sobie łożył. A po swoim jeździe nie da. A tam — jak pamiętam — zawsze był przejazd.

Bolesław Bogucki, teść Wojny (o Kamińskim): — To człowiek grymasny. Zajmował coraz więcej, jeździł po naszym coraz głębiej. Krow nie chciał do picia, do rzeki dopuścić.

Dalej sprawa potoczyła się według wzoru: jak Kamiński Wojnie... Główny więc ciężar przeniesiono z problemu „ogólnych” granic działek na kwestię drogi. Może by się i Kamiński jej wyrzekł, gdyby nie fakt, że stanowi najkrótsze połączenie ze wsią, z handlem, mierzanią, etc. Drugi wyjazd z gospodarstwa biegnie przez podmokłą łąkę — teren wilgotny bardzo („jak cegła na nowym dom woziliśmy, ciągnęli wagon i ani ruszy”), i wydłuża dystans do jednego kilometra.

Od konfliktu stosunki między sąsiadami cechowało pewne urozumienie: a to syn Wojnów pogonił rówieśnika zza miedzy („gdzie się pokaże, wodą ci się należy iść, w rzyja chęć?”), to Kamiński krowy sąsiada od strumyka odpędził. Cały czas szło o 20 metrów przejazdu.

Zdenerwował się w końcu naczelnik gminy KLUKOWO i latem 1975 roku nakazał

czyka z Rejonowego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Wysokim Mazowieckiem. Formalnie potwierdził on rozwiązanie zaproponowane przez inżyniera Dzienkiewicza, jednakże jako przejazd praktyczny zaproponował drogę, którą do czasu konfliktu używano. W propozycji niniejszej zawarto niewysłowione bezpośrednio przekonanie, że mimo teoretycznie słusznych pomiarów geodezyjnych Kamińscy nie rybacy, Łuniewo nie Wenecja, wóz nie łódka. Musi jeździć po suchym. Sąd w Zambrowie, zgodnie z odpowiednim paragrafem orzekł jednak, iż dotychczasową propozycję rozgraniczenia należy utrzymać w mocy. Ponieważ zaś rewizja od wyroku została oddalona, na tym w zasadzie można by sprze-

dojazd do siedziska Kamińskich miałby przebiec wymiary zbliżone do podanych przez RBGIUR w Wysokim Mazowieckiem. Dlaczego biegły nie przedstawił sądowi powyższej wiadomości?

St. Bieluczyk: — Bo są jej nie żądał. Sąd pomiarów geodezyjnych nie dokonywał, ponieważ to obowiązek biegłego. Biegły oparł wyliczenia o dane sporządzone przez inż. Dzienkiewicza. Ten z kolei wziął za dobrą monetę pomiary klasyfikacyjne sporządzone w roku 1958 przez Wydział Produkcyjny w Białymstoku Warszawskiego Okręgowego Przedsiębiorstwa Mierniczego. Według Stanisława Bieluczyka tam właśnie narodził się błąd i „wodna droga” do siedziska Kamińskich. Na mapie i w rejestrach przeznaczono jej szerokość trzech metrów i bieg nad brzegiem zalewu strumyka. W rzeczywistości — skutkiem wadliwego pomiaru — ma tu i ówdzie szerokość metra i biegnie po strumyku. Myśl strzelista, ale ciało mdłe. Materializm materializmem, jednak w podanym przypadku za wiarygodną należy chyba uznać ideę.

Pytanie: Dlaczego świadomie powtarzano błąd sprzed lat? Kto rozliczył się z braku tej drogi publicznej? Które biuro geodezyjne skoryguje pomyłkę?

Zdaniem biegłego, przejazd z siedziska Kamińskich do drogi wiejskiej — zgodnie z trasą urzędowo przyjętą — nie jest możliwy.

Pozostawmy na boku oficjalne ustalenia. Dziwi jedno: tradycję długiego, dobrego sąsiedztwa odrzucono precz, kiedy poszło o 60 kwadratowych metrów. Zwyciężyło staropolskie „ja ci pokazę”. Nie ma się co upierać przy pielęgnowaniu tej cechy narodowej.

Sprawa między Kamińskimi a Wojnami mogła się zakończyć polubownie, a już w ostateczności w trybie administracyjnym. Połana nierozsądkiem trafiła do sądu (Kamińska: „dziesięć tysięcy wydałam na adwokatów i mogę więcej”). Sądy różnych instancji zarzucały są podobnej wagi skargi. Tym mierzylej trzeba społecznie koszt bezmyślnego uporu.

Wies Łuniewo Wielkie ma szansę przejść do historii okolicy jako miejsce procesu o dwadzieścia metrów drogi. Kto przebiega? JACEK RATAJCZAK

Droga

wszczęć postępowanie rozgraniczeniowe. Określić geodezyjne granice siedlisk sąsiednich rolników, szczególnie w sąsiedztwie używanej dotąd drogi. Wymierzyl je Aleksander Dzienkiewicz, inżynier — geodeta z Wysokiego Mazowieckiego. Kamińskich inżynierski pomiar jednak nie zadowolił. Wynikło z niego, że dojazd, owszem istnieje, ale spory kawałek po wodzie. Jedną z granic działki Wojnów wypadła bowiem tuż nad brzegiem zalewu.

Stary Bogucki o Kamińskim: — Brał ziemię i kamienie z brzegu strugi i do stodoły woził. Gdyby nie brał, miałby drogę nie po strudze.

Sołtys Zawistowski: — Oni nie wybierali ziemi ze strugi, a jeszcze nawozili. Od kąd ja przyszedłem, drożka była zawsze.

Tysiące różnych opinii. Ich głosiciele nie wiedzą już dobrze, kogo i w którym momencie niesie fantazja.

Do ugody nie doszło, sprawa trafiła więc do Sądu Rejonowego w Zambrowie. Powołano biegłego geodetę, Stanisława Bielu-

wę zakończyć. I zostawić Kamińskiego z jego gościem po potoku. Lub z dojazdem na miarę sięgania lewą ręką do prawej kieszeni.

W opinii biegłego geodety brak pewnej wiadomości: brak stwierdzenia, że będąca przedmiotem sporu droga została przed laty urzędowo uznana za trakt publiczny. Jako taka, posiada konkretne wymiary i miejsce na planach wsi Łuniewo Wielkie. Z pisma Rejonowego Biura Geodezji i Urzędów Rolnych w Wysokim Mazowieckiem:

„Opisany pas drogi stanowi krótki odcinek ca 20 m i szerokości około 3 m i jest niezbędny tworząc połączenie komunikacyjne z drogą wiejską. Przy zakładaniu ewidencji gruntów w latach 1953-54 DROGA TA ZOSTAŁA WYŁĄCZONA z gruntów prywatnych i włączona w poczet dróg publicznych. Do dzisiaj wpisana jest pod poz. nr 111 rejestru gruntów i figuruje na b. Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych w Wysokim Mazowieckim, oznaczona jest nr 315A, o powierzchni 0.0009 ha”.

Należy przypuszczać, że przytoczone fakty nie były znane sądowi. W innym wypadku

KOLEJ przed wiosennym szczytem

Prasa lubi interesować się koleją w momentach szczytów przewozowych albo kłopotów atmosferycznych. Tym razem jednak trafiliśmy na okres kiedy — jak informuje dyrektor Dyrekcji Rejonowej PKP w Białymstoku MARIAN WIRONOWICZ — większych trudności nie ma. Dobowe plany wyładunków są wykonywane z kilkuprocentową nadwyżką. Użytkownicy na ogół nie przetrzymują wagonów. Zima raczej nie daje się we znaki.

Ala nie wszystko przebiega bez zakłóceń. Np. notorycznie opóźnia się z rozładunkiem wagonów Białostocka Fabryka Mebli. Deficyt sięga codziennie 30-40 wagonów. Były też załogiści w wysyłce kruszywa ze żwiru. Tu zawińły temperatury minusowe, lecz przy trwałej od kilku dni odwilży opóźnienia można będzie nadrobić. Spierzenie przewozów zaczęło się w kwietniu, razem z tzw. szczytem wiosennym. Czy kolej jest do wiosny przygotowana? Już dziś warto zasygnalizować dwa mankamenty.

DO KUŹNICY O 20 MINUT DALEJ

Zły stan wielu odcinków torów nie jest dla nikogo tajemnicą. Ostatnio dało to znać o sobie na szlaku między Białymstokiem i Kuźnicą. Białostocka. Już od dawna obowiązywała tu maksymalna szybkość 70 km/godz.

W końcu stycznia br. z powodu zdarzeń się zaczęło pęknięcie szyn wyprowadzone do ograniczenia do 40 km/godz. Dziś więc każdy pociąg — towarowy i pasażerski — „parabola” na tym odcinku przynajmniej 20 min. opóźnienia. To z kolei powoduje zakłócenia w kursowaniu innych pociągów. No i psuje krew pasażerom. W najbliższych miesiącach sytuacja nie poprawi się. Generalny remont torów zaczęli się latem i potrwa do września. Po jego zakończeniu szybkość graniczna wzrośnie do 120 km/godz.

Trzeba się jednak liczyć ze sporymi zakłóceniami, jakie pociągami z sobą codziennie kilkugodzinna przerwa w ruchu pociągów. Na pewno będzie to źródłem dodatkowych trudności przy wykonywaniu planu przewozów. (Ih)

CAF — Jakubowski

makijaż miejski

CHOROBA „W”

Wydawałoby się, że nie jest w stanie przebić namolnej i naiwnej dydaktyki plakatu spod znaku „W”. Nieodmiennie wynika z niego, że „przypadkowe kontakty prowadzą do zarażenia” i właściwie nie się w tej materii nie zmienia od czasów prosperity eór Koryntu. Plakat ostrzega, a ludziska dalej ryzykują.

W sukurs plakatowi przyszedł film. Krótkometrażowy, najchętniej kolorowy, animowany i anonimowy. Równie namolny, naiwny i bezskuteczny jak plakat w stylu „pożożne życzenie”. Przed zarażeniem chorobą weneryczną nie chroni, a sieje epidemię złego gustu i katastrofalnej nieporadności. Wydawałoby się, że nie jest w stanie...

A jednak stawkę nieporozumień przebił „dodatek” wyświetlany do obfitującego w przypadkowe momenty filmu „Rafferty i dziewczyny”. „Dodatek” ma artystyczne ambicje i jest zrobiony w i o rękawiczkach. Niebieska rękawiczka spotyka czerwoną rękawiczkę. Na oko są z „Mody Polskiej”, a maniery mają salonowe. Gną się rękawiczki, niebieska i czerwona, w kontredansie uchwytów, westchnień i głaskań na tle jesiennego złotego listowia, aż z tego głaskania zrobiła się niebieskiej brzydka plama między keiukiem, a wskazującym. I już było wiadomo, że to nie plama z musztardy tylko z zarasków tamtej drugiej rękawiczki. A stare przysłowie mówi: nie pchaj palca... A tu plama taka na rękawiczkę, że trzeba było natychmiast iść do pralni „W”, gdzie jak wiadomo dają rękawiczkom porady i zastrzyki za darmo, byleby ręce miały czyste. Napieć, ba! — groza rośnie w tempie niesamowitym, ale w końcu rękawiczkę wyleczyli i znowu miała czysto między keiukiem i wskazującym.

Żeby tak jeszcze tym palcem w rękawiczkę — konieczność w niebieskiej, bo ta czerwona się na filmie nie leczyła, popukać w czyjeś głęboko zamysłone czoło. Może chorośliwych „dodatki” byłoby mniej.

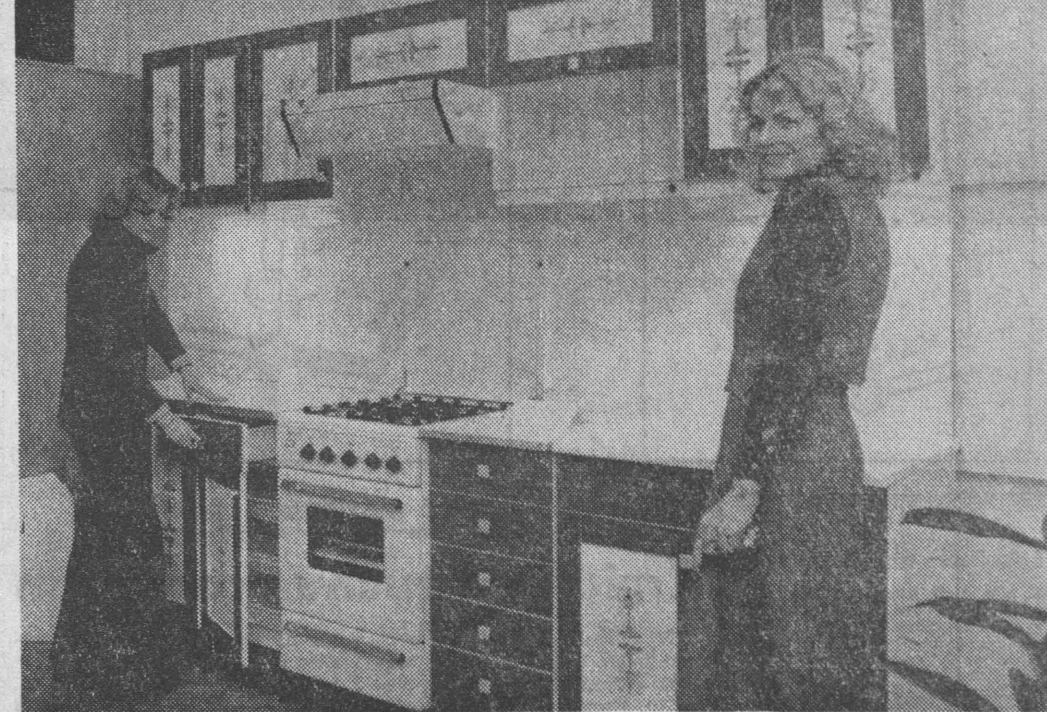
ANKO
P. S. Za to „Rafferty i dziewczyny” — znakomicie, niedomyślnie. Tak to już jest z tą sztuką, nawet jeśli jest to tylko filmowa sztuka przekonywania o tym, że przypadkowe kontakty — nawet w rękawiczkach — prowadzą do zarażenia.

NOWOŚCI RYNKOWE



Rybnickie Zakłady Wyrobów Metalowych — Huta Silesia — to znany producent lodówek, pralek, grzejników i emaliowanych naczyń. W tym roku krajowy rynek otrzymał z Silesii więcej naczyń, wśród których nie zabraknie efektywnych nowości: będą one w sprzedaży, jak twierdzi producent, już w drugim i trzecim kwartale. Do nowych wyrobów, znajdujących się w sklepach należy także komplet naczyń emaliowanych o nazwie „Silesia”. Odnacza się on nowoczesnymi, barykowanymi kształtami. NA ZDJĘCIU: seria informacyjna nowoczesnego kompletu naczyń o nazwie „Sylwia”.

CAF — Jakubowski



Przez chwilę widzę wszystkie twarze. Pałają z wyrzutem, że przyszedłem, że ośmieliłem się wejść. Odprawiają wzrokiem do stolika, sadzą. I dalej pałają. Unikam ich oczu.

— Z czym tu przyszedłeś? Czego szukasz w tych ludziach? Na co odpowiedź chcesz znaleźć, co otrzymać? — chwiejnie, rosły, o zniszczonej twarzy, z kufem piwa przysiadła się. — Poznaniak, od wojny tutaj jestem. Pyra na mnie mówią, bo kartoflami w tamtych latach handlowałem. Podcyknęty ja, ale wiele rzeczy mogę powiedzieć. O nich, rękę podnosi, ogarnia salę, o sobie. Postaw wodkę, to dzisiaj wieczór pożegnany. Nie zbiedniejesz.

Przynosi w szklankach, stawia na brudnym blacie stolika. Czekaj, przyzwyczajony. Ja również nie piję. Cisza narasta. Pęcznienie w rozgarzanej pijackiej bełko, papierosowym dymie, przegrzanym powietrzu.

— Powiem ci, bo ty młody — zanosi się chrapliwym kaszlem — że najważniejsza rzecz w życiu to iść na kompas.

Po przekątnej stolika stawia pudełko zapalek i palcem wyznacza drogę. Palec przecina górę planu, płamę piwa, pnie się po resztkach ziemniaków na talerzu, dochodzi. Sztuka palcem w serce.

— Ten kompas to trzeba mieć tu — w sobie, a zawsze dojdzie. Ty młody — tak, ja już nie.

— Wypijem — podnosi szklankę. — Wypijem — mówię. I pijemy. Naraz.

Późno już. Za zaplakanym oknem zajazdu „Czajeczka” dachy drewnianych chałup, jak na obrazach Chełmońskiego. Dalej, ulicę tylko przebiega, srebro jarzeniówek na ramionach ementarnych krzyży. Suwalki układają się do snu. Zatrzymują się światła, gasną.

— Tyś młody — patrzy oczami starego, zmęczonego człowieka — a jakiegoś młodego, powiedz dlaczego tyle smutku jest w pożegnaniach? Kogo myślisz żegnając, znajomego, przyjaciela, kogoś bliskiego czy samego siebie? Może odpowiadamy te swoje sprawy układane przez całe życie: dobre i złe. Obro-

się ludzką wdzięcznością i ludzką nienawiścią, które zamykają się jednym: szkoda człowieka, bo dobry był. Albo — lepiej już, że tak się stało.

— Widzisz, nie możesz nic powiedzieć, kiedy milczysz.

— Takie to nudne życie, kołowrotek zwaniony. — Szczy nie dopie przez kogoś piwo. — Żyjesz, żyjesz z dnia na dzień i co z tego masz?

— A masz, masz — ludzi, przysiadłszy się znajomek Pyry — Antoni, numer specjalności wojskowej 123, czyli piekarz z wykształcenia. — Zona u ciebie, Pyra, dzieci — technię pie-

jewoda, że mój jest tak a nie inaczej. Warunki żywotne mam utrudnione, choroby szpitalne przeszedłem, rodzina spora, ja zastużony. Zapamiętaj Pyra — podnosi się Antoni, mocno wspiera się na łokciach — żyć będziesz tak długo, jak chleba wystarczy. Bo to podstawa, żeby go pojeść po same gardło.

Tu bierze Antoni okruszyny na dłoń, delikatnie zagnięte i patrzy w nie długo. Aż nie wytrzymuje. Łapie za szklankę gdzieś wódkę setka nietkniętą, głowę odchyła daleko w tył.

— W okupację przy chlebie robiłem. Dzień w dzień widziałem setki bochnów świeżych, chrupiących, pachnących. Z bityszącym brą-

Pożegnany wieczór

karz przyniesionym ze dworu zimnem. — Tylko ty miłgane jesteś i opieszalsze się bez roboty. Nawet do Mazowsza ciebie nie chcą, jak na gębę poparzą. Poparzą, Kapitana państwową posadę znalazł, a w pośredniku za chłapiami oczy wypatrzył i sam się napraszał. Myślisz, że teraz, w województwie, roboty brakują?

— Województwo, województwo... Wielkie słowo — województwo. Co dano ci, że mamy w tym mieście województwo? Mieszkanie nie dotęsta, zgina Pyra kolejno palce, kolejni w sklepach nie mniejsze, empekci dalej się spóźniają. Kulas jak na piwie oszukiwał, tak i oszukuje, a ty jak robiłeś, tak i robisz...

— Nie dostanę, ale dostanę. Moja Staśka dywan kupiła i pobory większe ma. Lokaliową sprawę to wyłożyłem samemu najważniejszemu województwu. Rozumiesz — nie musimy jechać, szukać, chodzić, pod drzwiami stać, tylko tu, w tym mieście, poszedłem wystawać, tylko tu, w tym mieście, Pante wo-

zem z wierzchu i łuskami zboża spodem. W żaden sposób, choć bardzo pragnę, nie mogłem przypomnieć smaku wiejskiego razowca uczciwie pocigniętego masłem. Wtedy, tam, tego chleba na pół miasta by wystarczyło. Mnie go brakowało. Niemiec, gdy zobaczył, że odkrociłeś o tyle — zuchwał prawie — pokazuje wskazujący palec — to skrzył i bity w golą dupę urzępił. To była wojskowa piekarnia, przy trakcie do Augustowa. Dzisiaj tam zakłady skórszane stoją.

Zapatrzył się Antoni w szklankę pustą, zadumał nad życiem swoim chlebowym. Wrócić obrazy dawno zapomniane, ulotne w pamięci.

— Nie zostawił się sam, zostaniemy oboje. Chlebisia, chlebisia i flaszeczki wina.

— Intonuje sobie, cichutko, z wiejską zaciągając.

— Powiedź — pyta Pyra, z nagła przerywając milczenie — dlaczego stłiny człowiek może zgrzeszyć, a staby nie?

I Pyra, jak na okoliczność przystało, myśli. Popija piwo, leniwie zaciągając się papierosem. Mija minuta, dwie, lecz odpowiedź w głowie doszukać się nie może.

— No widzisz, jak sobie do państwowej roboty stawiał, kiedy ty taki głupi — sztył piekarz. — Staby dlatego nie zgrzeszy, że po prostu — staby jest. Ot, i cała filozofia — chichocze radośnie.

Knapja wydłubła się z ostatnich zapóźnionych. Na Dolku położona — nie sposób ominąć. Zachodzą kierowcy wracający z dalekich kursów, drogowcy z rejonu, urzędnicy i drugozłomani z pobliskich przedsiębiorstw.

— Wiesz pan — zwraca się Antoni do mnie — tutaj się człowiek wszystkiego napatrzy. Jak na karuzeli. Po jarmarku wiadomo jak konie stały i pierścienki po ile szły, kto kogo polał i kto za co uśwadzone. Nieraz, przed południem, bo tak to przeważnie wypadło, rodziny na skromną stypę proszą. Blisko od cmentarza, tylko ulicę przekroczyć. Jest wtedy cicho, poważnie i nikt nie szumi, bo ból każdego spotyka jednaki...

Milknie piekarz w tym miejscu. A milczenie to z takiego niegadania między jednym kielichem a drugim, z refleksji knajpianej, z zadumy nad losem, przerażenia się w ciszę stosowną chwilom ważnym, znaczącym, w bezruchu ust mówiących o ludzkim bólu.

— Szkoła go — kontynuuje myśl. — Dobry charakter miał, uczynny był i nie nadużywały. Węgieł pomógł wrzucić, za długo nie siedział. Jak przychodził to, widziałeś, nie? — zwraca się do Pyry — zamówiły wódrkę na gorąco, piwo i czasami setkę. Pobyl jak człowiek, kulturalnie i wracał do rodziny...

Na rodzinie temat się urywa. Bo rodzina to dom, w nim żona, dzieciaki, obiad na stole, gazetka, może nawet telewizor i czarna kawa.

Wczoraj Janowi się zmarło. Młody był, za ledwie 22 rocznik, ale jak przystało na fach, śmierć przyniosła go z nieszczęściem. Wybrał się do szpitala, serce go zapało. I nikt, bardziej niż Jan nie mógł wyjść jej naprzeciw. Jan był grabarzem.

ANDRZEJ GAWĘCKI

Wiersze o przyjaźni

W Białymstoku, w czasie dziesięciodniowego obozu szkoleniowego, przeprowadzone wojewódzkie eliminacje VIII Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego Przyjaźni i Braterstwa. W konkursie tym bierze udział młodzież szkół średnich, a warunkiem uczestnictwa jest przygotowanie dwóch tekstów (poezja lub proza) autorów polskich bądź radzieckich. Każdorazowo przynajmniej jedna specjalna nagroda za recytację w języku rosyjskim.

W tym roku białostocki organizatorzy — TPP-R, ZHP, Kuratorium Oświaty i Wychowania — zaprosili wszystkich dopuszczonych do eliminacji wojewódzkich uczestników na grupowanie, w czasie którego — pod opieką instruktorów Miejskiego Domu Kultury w Białymstoku — młodzież poznawała tajniki sztuki recytatorskiej. Program zresztą był bardzo obszerny: od lekcji recytacji do spotkania z naukowcami radzieckimi z Mińska i Tuły. I właśnie na zakończenie grupowania przygotowano eliminację, które wyłoniły 10 laureatów.

Specjalną nagrodę — wyliczkę do ZSRR — otrzymała Maria Przyszczecko z Białegostoku za najlepszą recytację tekstów w języku rosyjskim. Warto dodać, że w ubiegłym roku laureatka eliminacji wojewódzkich — Ewa Sawicka — zajęła jedno z sześciu głównych, równorzędnych miejsc na przeglądzie centralnym, który odbył się w Koszalinie. Jak informują organizatorzy, poziom uczestników tegorocznych eliminacji VIII Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego Przyjaźni i Braterstwa był znacznie wyższy niż w roku minionym, na co zapewne obliczmy wpływ miało grupowanie szkoleniowe w Białymstoku.

(gr)

WSP. ZAKŁAD PROJEKTOWANIA I USŁUG INWESTYCYJNYCH
„INWESTPROJEKT” w Białymstoku ogłasza przetarg na sprzedaż pod rozbiórkę budynków mieszkalnych wraz z gospodarczymi, położonych w Białymstoku przy:
— ul. Sportowej 7/1 — cena wywoławcza 3.000 zł;
— ul. Białostocka 3 B — cena wywoławcza 15.000 zł;
— ul. Białostocka 3 A — cena wywoławcza 3.000 zł.
Oferenci składają w Zakładzie Projektowania i Usług Inwestycyjnych „Inwestprojekt” w Białymstoku przy ul. Podągowego 3 (XII kondygnacja) — pokój nr 21 do dnia 11 marca 1977 roku. Przystępujący do przetargu winni w dniu przetargu wpłacić do Kasy Zakładu przy ul. Manifestu Lipcowego 11/1 (6 piętro) wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej.
Wystawienie ofert nastąpi w Zakładzie Projektowania i Usług Inwestycyjnych „Inwestprojekt” w Białymstoku w dniu 11 marca 1977 roku przy ul. Manifestu Lipcowego 11/1, w pokoju 610 o godz. 9. Zarządca się prawo uwzględnienia przetargu bez podania przyczyn.
K 604-1

**WSP. „PRASA-KSIĄŻKA-RUCH” PRZEDSIĘBIORSTWO WYDAW-
NICO-KOPIOWAŁOWE I ODDZIAŁ**
w Białymstoku, ul. Kopernika 93
P O S T U P
na terenie miasta Białegostoku lub okolicach Białegostoku
pomieszczenia i przemieszczenia na MAGAZYN MATERIAŁOWE.
Oferentów prosimy o skontaktowanie się z Działem Administracyjno-Gospodarczym I Oddziału pod tym adresem osobiście, listownie lub telefonicznie pod nr 312-58 wewn. 18.
K 768-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
Rodzinie**
z powodu tragicznej śmierci
**KRYSTYNY
HAJDUZCZUK**
pracownicy Białostockiego Przed-
siębiorstwa Obrótu Surowcami
Włóknienniczymi i Skórzanymi
w Białymstoku
składają:
Dyrekcja, POP, Rada Zakła-
dowa i pracownicy BPOSWI
i SK w Białymstoku.
K 768-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
kol. ANIELI
STACHURSKIEJ**
z powodu zgonu
Matki
składają:
Dyrekcja i Rada Zakładowa
Oddziału Osobowego PKS w
Białymstoku.
K 767-1

**Wyrazy współzucia
dyr. TADEUSZOWI
NIEDZIOLKO**
z powodu zgonu
Ojca
składają:
współpracownicy z Zakładu
Obrótu Towarowego w Su-
wałkach.
K 766-1

**Wyrazy szczerzego współzucia
tow. JERZEMU
WOJCIKOWI**
z powodu zgonu
Brata
składają:
Dyrekcja, POP, RZ oraz pra-
cownicy Zakładów Drobnia-
rskich w Białymstoku.
K 802-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
CZESŁAWIE
BRZOZOWSKIEJ**
z powodu zgonu
Syna
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa o-
raz współpracownicy Białos-
tockiego Zakładu Drobnia-
rskich w Białymstoku.
K 800-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
Rodzinie**
z powodu śmierci
**mgr inż. LEONA
GORNIKA**
długoletniego Nadleśniczego
Nadleśnictwa Szerbica
składają:
pracownicy, Dyrekcja, POP,
Związkowa Rada Przed-
siębiorstwa Odkretowego Zarzą-
du Lasów Państwowych w
Białymstoku.
K 803-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
kol. mgr inż.
JERZEMU
POPAŁOWSKIEMU**
z powodu śmierci
Matki
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa,
POP i pracownicy Białos-
tockiego Zakładu Komunalnego w
Białymstoku.
K 750-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
kol. ALEKSANDROWI
BOGACIEMU**
leśniczemu leśnictwa Pleczyko,
z powodu śmierci
Matki
składają:
Rada Zakładowa i kierow-
nictwo Nadleśnictwa Pisz.
K 756-1

**Wyrazy szczerzego współzucia
pracownicy Zakładu Mieczar-
skiego w Białymstoku**
z powodu śmierci
EWIE ZALEWSKIEJ
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa,
POP i pracownicy.
K 752-1

**Wyrazy szczerzego współzucia
Przesłowi Spółdzielni**
z powodu śmierci
CECYLI LUBOMSKIEJ
składają:
Zarząd, Rada Zakładowa, Ra-
da Spółdzielni oraz pracow-
nicy „Augustowskiego Reko-
ndycji Ludowego Spółdzielni
Pracy w Augustowie.”
K 758-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
kol. DANUCIE
ZARĘBIE**
z powodu zgonu
Ojca
składają:
Naczelnik, Rada Zakładowa
oraz współpracownicy Urzę-
du Miasta i Gminy w Zam-
browie.
K 755-1

**Wyrazy głębokiego współzucia
kol. ANTONIEMU
i KAZIMIERZE
SOKOŁOWSKIEM**
z powodu zgonu
Ojca i Teścia
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa
oraz współpracownicy Białos-
tockiego Zakładu Weterynarii
w Białymstoku.
K 754-1

**Wyrazy szczerzego współzucia
kol. HENRYKOWI
MAJEWSKIEMU**
z powodu zgonu
Matki
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa i
pracownicy Białostockiego
Przedsiębiorstwa Robót Zme-
chanicznych i Maszyn Bu-
dowlanych.
K 749-1

**UWAGA UCZNIOWIE KLAS VIII
DYREKCJA ZESPOŁU SZKÓŁ ZAWODOWYCH
MINISTERSTWA GÓRNICICTWA
w Siemianowicach**
O G Ł A S Z A W P I S Y
**DO ZASADNICZEGO SZKOŁY GÓRNICZEJ KOPALNI WĘ-
GLA KAMIENNEGO „SIEMIANOWICE” W SIEMIANOWI-
CACH ŚL. — BYTKOWIE 41-103**
na rok szkolny 1977/78

w następujących kierunkach:
górnik technicznej eksploatacji złóż
mechanik maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego
elektromonter górnictwa podziemnego
mechanik maszyn i urządzeń przerobowych
specjalności budowlane.
Warunki przyjęcia:
1) wiek 15—18 lat;
2) ukończenie szkoły podstawowej
3) dobry stan zdrowia.
Przy wpisie należy złożyć:
— podanie podpisane przez kandydata i jego rodziców lub opiekunów,
— założyć zaświadczenie szkolne o uczęszczaniu do kl. VIII lub świadectwo szkolne,
— za pośrednictwem dyrekcji szkoły zawrzeć umowę z zakładem pracy.
Kopalnia prowadząca szkołę zapewnia:
1) pomoc materialną i socjalno-bytową zgodnie z obowiązującymi przepisami,
2) korzystanie z ferii szkolnych na równi z uczniami szkół zawodowych podległych Ministerstwu Oświaty i Wychowania.
Ukończenie szkoły uprawnia absolwentów:
— do wstępu do trzyletniego technikum górniczego,
— do uzyskania — po odbyciu wstępnego stażu pracy stanowisk, na które wymaga się kwalifikacji zawodowych górniczych.
K 648-1

**ŁOMŻYŃSKIE ZAKŁADY SPOŻYWCZE SPÓŁDZIELNIA
PRACY w Łomży, ul. Zjazd 10, zatrudni**
kandydata na stanowisku kierownika zakładu produkcyj-
nego w Chojnach St.
Wymagane wykształcenie wyższe lub średnie techniczne z
kilkuletnim stażem pracy o kierunku przetwórstwa rolno-
spożywczego.
Warunki pracy, płacy i mieszkania do uzgodnienia na miej-
scu.
K 777-0

SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW „RAZEM” w Łomży zatrudni
— KAŻDĄ IŁOŚĆ OSÓB z terenu woj. łomżyńskiego posla-
dających aktualną grupę KIZ przy szczytu rekawie ochron-
nych i roboczych systemem chałupniczym.
Blizszych danych w powyższej sprawie udziela Dział Kadr
Spółdzielni, ul. Armii Czerwonej 13, tel. 37-68.
K 776-0

UWAGA RENCISCI I EMERYCI!
**BIAŁOSTOCKIE PRZEDSIĘBIORSTWO SUROWCÓW
WTÓRNYCH w Białymstoku, ul. Armii Radzieckiej 119, tel.**
333-04 poszukuje od zaraz osób do prowadzenia agencji
punktów skupu niemetalicznych surowców wtórnych w lo-
kalach przedsiębiorstwa na terenie miasta Białegostoku, ul.
Grotzera 16, Piasta 32, Wasilkowska 29 i Wasilkowska 54
oraz w lokalach własnych zainteresowanych.
Blizszych informacji udziela Dział Handlowy, tel. 333-04 w
godz. 7—14.
K 681-1

OGŁOSZENIA DROBNE

POSZUKUJĄC pomoc domową
przyjmę na użycie do pomocy
funkcyj do rodziny dzielnicy
bez małych dzieci. Zgłoszenia:
Białystok, tel. 270-95 (po godz. 17).
PRZYJMĘ do pomocy do
dwójki dzieci. Białystok, Mickie-
wicz 94 m. 1 (po godz. 19).
DO 4-letniego chłopca potrzebna
pomoc od zaraz, warunki bardzo
dobre. Warszawa, 1-go Sierpnia
42 a m. 8. Sołtyska Barbara.
POTRZEBNA gospośka — referen-
cja konieczna, zgłoszenia kiero-
wcy — sprzedam. Białystok, ul.
Filitowa 62-63.
POTRZEBNA opiekunka do 3-let-
niego dziecka na stałe. Warun-
ki dobre, możliwość nauki. Targos,
02-894 Warszawa, Spaska 1 m. 13.
POTRZEBNY do pracy cukiernik
oraz uczeń. Suwałki, Kosciuszki
74. Bolesta.
POSZUKUJĘ mężczyzny (rency-
sty) do pracy w ogrodnictwie. Biał-
ystok, Kolonia Zawady 70 (przy
Szosie Odołowej).
PRZYJMĘ pracownika do przy-
uczenia zawodu w slusarstwie.
Kowalczyk, Białystok, Nowicki 4.
UCZNIOWI (dla zamieszłowych po-
koi), emeryt, renciście — zatrud-
nię w warsztacie slusarskim.
Inżynier Bogusław Głuch, Węgo-
rzewo, Mickiewicza 4/10, tel. 31-94.
ODSTĄPIĘ pokój. Białystok, Mo-
niuszki 58.
POKOJ z wygodami odstąpię. O-
płata 500. Białystok, Pułkowa
4 m. 57.
ODSTĄPIĘ pokój panom. Białys-
tok, Łącznikowa 19 (Wygoda).
PRZYJMĘ dziewczynkę na miesza-
kanie. Białystok, ul. Długa 130.
MAŁŻENSTWO z dzieckiem poszu-
kuje mieszkania w Białymstoku.
Możliwość opłaty za kilka lat z
góry. Oferty: Biuro Ogłoszeń nr
775.
MAŁŻENSTWO poszukuje pokoju
z kuchnią lub pokojem. Białystok,
tel. 341-05 (w godz. 18—20).
ODSTĄPIĘ pokój panom. Białys-
tok, Romantyczna 5.
2-POKOJOWE mieszkanie w sta-
rym budownictwie, w Gdansk —
zamienię na M-3 lub M-4 w Elku,
w nowym budownictwie. Elk, Ar-
mii Czerwonej 26 m. 7.
ZAMIEŃNIĘ mieszkanie M-3 w Su-
wałkach na podobne w Białym-
stoku. Wiadomość, Białystok, ul.
Zwycięstwa 27 m. 50 Puczeko.
M-2 w Mragowie zamienię na mie-
szkanie w Suwałkach. Oferty pi-
semne: Biuro Ogłoszeń Suwałki nr
4883.
MIESZKANIE M-3, kwaterynowe w
Dzierżonowie — zamienię na
podobne lub większe w Białym-
stoku. Wiadomość: Białystok, ul.
Kawalerska 25 barak 5 m. 3.
MIESZKANIE wiadomościowe M-6
w Białymstoku — sprzedam. Of-
erty wraz z ceną kierować: Biuro
Ogłoszeń nr 773.
„FIATA 126 p” — kupię. Białys-
tok, tel. 333-17 wewn. 12.
SPRZEDAM nadwozie „Fiata 126”.
Wasilków, ul. Nowa 8.
SPRZEDAM samochód malolitra-
żowy „Seat-850 D”. Olsztyn, ul.
Puszkina 14/32, tel. 655-99.
SPRZEDAM pawilon cukierniczy,
automat i maszynę do lodów. Biał-
ystok, Sadowa 16.
PIERSCIONEK z brylantem
sprzedam. Oferty: Biuro Ogłoszeń
nr 764.
PROSTOWNIK, spawarkę — sprze-
dam. Antoni Lipiński, Łapy, Krzy-
cza 8.
MASZYNĘ dziewiarską, dwupły-
tową — sprzedam. Wiadomość:
Marian Komar, zam. Wólka Wa-
niewska, woj. białostockie.
K 741-1

Spotem
W SZYBKIM PANIOM
NADZIEŃ 8 MARCA

WSS ODDZIAŁ
w BIAŁYMSTOKU
W SZYBKIM PANIOM
NADZIEŃ 8 MARCA



**przygotował duży wybór
zestawów upominkowych**
ZAPRASZAMY
do SDH „Central”
przy ul. M. Skłodowskiej-Curie
oraz do sklepów:
— 324 przy ul. Wesolowskiego
— 327 przy ul. Broniewskiego
— 320 przy ul. Zwycięstwa
— 326 przy ul. Marchewskiego
— 323 przy ul. Malmeda
— 322 przy ul. Lipowej
— 330 przy ul. Słupowa
**ZAPRASZAMY również do sklepów
CUKIERNICZO-NAPOJOWYCH**
O F E R U J Ą C szeroki wybór:
— ciastek i ciast w asortymencie
— artykułów cukierniczych
— napojów chłodzących
P O L E C A M Y
— sklep Nr 69 „Irys” ul. Lipowa
— sklep Nr 96 „Mandarynka” Al. 1 Maja
— sklep Nr 109 przy ul. Broniewskiego
k 793-1

**WUSP ODDZIAŁ NR 5
USŁUG WIELOBRANŻOWYCH**
w Białymstoku, ul. Sienkiewicza 44/46
uprzejmie informuje
PT Klientów, że
PAWILON USŁUG STOLARSKO-TAPICERSKICH
zlokalizowany przy ul. Rzemieślniczej 9
w BIAŁYMSTOKU na osiedlu Antoniuk
o r a z **ZAKŁAD** przy ul. Wandy Wasilewskiej 3
Osiedle Młodych

ŚWIADCZY USŁUGI DLA LUDNOŚCI
w zakresie:
* kapitalnych przeróbek mebli tapicerskich
* foteli
* tapczanów
* kozetek
* wersalek itp.
W/w usługi świadczymy z dostawą do punktu
i odwozem mebli do mieszkań za opłatą ustaloną
zgodnie z taryfą towarową transportu samocho-
dowego i spedycji.
**BLIŻSZYCH INFORMACJI UDZIELA DZIAŁ US-
ŁUG I PRODUKCJI** telefon 335-25 wewn. 39.
**PROSIMY PT Klientów o korzystanie z naszych us-
ług.**
k 700-0

SPÓŁDZIELNIA PRACY „SKALA”
00-961 Warszawa, ul. Główna 6
**POSZUKUJE UPOŁECZNIONEGO WYKONAWCY
SKRZYŃ DREWNIANYCH z TARCICY IGŁASTEJ o WY-
MIARACH:**
2.500 szt. wymiar 1850×1100×70
lub
500 szt. wymiar 1830×1060×330
400 szt. wymiar 1530×800×450
1.800 szt. wymiar 1280×370×280
w całości lub części wyżej podanych ilości z materiału włas-
nego lub częściowo powierzono.
Blizsze warunki techniczne oraz dokumentację udostępni Dział
Zaopatrzenia telefon 36-72-13.
K 697-1

Ciekawy program nauki przy zastosowaniu nowego zapisu
nutowego zapewni Ci Studium IZOMORF.
Zdolności muzyczne i intensywna praca pozwolą w krótkim
czasie nauczyć się grać na:
**FORTEPIANIE, AKORDEONIE, GITARACH, MANDOLINIE,
PERKUSJI.**
Zapisz na roczny kurs korespondencyjny przyjmuje Studium
IZOMORF Morskie Oko 2 02-511 Warszawa.
K 480-1

AKADEMIA ROLNICZA
w Lublinie
w terminie do 15 marca 1977 r.
przyjmuje zgłoszenia
na
Studia Zaoczne dla Pracujących
NA WYDZIALE ROLNICZYM
oraz
NA WYDZIALE ZOOTECHNICZNYM.

O przyjęciu na studia mogą ubiegać się kandydaci:
1) pracujący w produkcji rolnej i pokrewnych instytucjach,
2) właściciele lub współwłaściciele gospodarstw rolnych,
3) nauczyciele szkół rolniczych i podstawowych na wsi.
Warunkiem przyjęcia na studia jest posiadanie dwuletniego
stażu pracy zawodowej w instytucji rolniczej, kierującej na
studia. Podania należy nadsyłać do Dziekanatu Wydziału
Rolniczego i Dziekanatu Wydziału Zootechnicznego AR, ul.
Akademicka 13, 20-934 Lublin.

Wymagane dokumenty:
1) podanie,
2) życiorys,
3) świadectwo dojrzałości w oryginale,
4) zaświadczenie z zakładu pracy o wyrażeniu zgody na
studia,
5) zaświadczenie o odbyciu stażu pracy w rolnictwie (rol-
nicy indywidualni z gminy),
6) kwestionariusz osobowy poświadczony przez zakład pra-
cy lub urząd miejski (urząd gminy),
7) zaświadczenie lekarskie,
8) trzy fotografie.

Studia na Wydziale Rolniczym odbywają się w Lublinie, w
punkcie konsultacyjnym w Kielcach i Białej Podlaskiej.
Studia na Wydziale Zootechnicznym odbywają się tylko w
Lublinie.

Egzamin wstępny z:
1) biologii
2) matematyki lub chemii wg wyboru kandydata
3) języka obcego
odbędzie się w czerwcu br.

POGOTOWIE telewizyjne WPHW
— naprawy ekspresowe telefon
codziennie godz. 14 do 20.
niedziele godz. 10 do 18.
K 810-0
POGOTOWIE telewizyjne. Tel.
222-46 — Zawistowski.
K 791-00
UCZĘ języka angielskiego. Biał-
ystok, tel. 307-13. Chondroskias.
K 786-1
ZAKŁAD usługowy w Łomży
świadczą usługi w zakresie: usz-
czelniania okien i drzwi metalowa
wstrzelwaniem kółek stalowych
montażu karabinów własnych lub
powierzonych. Wnorowski, Łomża,
tel. grzeźniocowy 22-87.
K 796-0

Od 1 do 10 marca br. trwa
„DEKADA KULTURY WSI”
r ó w n i e ż od 1 marca br.
trwa KIERMASZ
w sklepie „K O S Z A Ł E K”
przy Rynku Kościuszki

**WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
HANDLU WEWNĘTRZNEGO
w BIAŁYMSTOKU**
P O L E C A:
* galanterię odzieżową i skórzaną
* upominki
* dziewiarstwo damskie i męskie
ZAPRASZAMY w godzinach 8—19.
k 804-1

UWAGA! OKAZJA!
**NAJMIŁSZYM UPOMINKIEM
na DZIEŃ KOBIET**
to k u p o n Toło-Łotka
DODATKOWE NAGRODY SPECJALNE!
20 samochodów Fiat 126 p — w zakładach Du-
żego Łotka
w dniu 6 marca
15 samochodów Fiat 126 p — w zakładach Ma-
łego Łotka
w dniu 9 marca
**KUPON Toło-Łotka to szansa na samochód dla
E W Y!**
**P.P. Totalizator
Sportowy
O/M w Białymstoku**
k 776-0

PZU informuje:

**Informacja
dla posiadaczy pojazdów
samochodowych.**

Państwowy Zakład Ubezpieczeń uprzejmie informuje, że
wysłał wezwania płatnicze posiadaczom samochodów oso-
bowych i ciężarowych oraz motocykli z podaniem należności
składki w 1977 r. za obowiązkowe ubezpieczenia komunika-
cyjne.

W roku bieżącym posiadaczom samochodów osobowych o
pełnym zakresie ubezpieczeń komunikacyjnych (NW, OC,
AC) przysługują 20 proc. obniżki składki jeżeli w okresie
3 lat kalendarzowych tj. od 1.I.1975 r. do 31.XII.1976 r. nie
spowodowali wypadku objętego odpowiedzialnością PZU.
Ci zaś, którzy w roku 1976 korzystali z obniżki 20 proc. ale
spowodowali wypadek tracą prawo do obniżki składki.

Podwyższoną składkę za ubezpieczenie o 20 proc. płać po-
siadacz samochodów, którzy nie korzystali z obniżki składki
w 1976 r., a spowodowali dwa wypadki objęte odpowiedzial-
nością PZU. Jeżeli spowodowali więcej wypadków (ponad 2)
składkę podwyższa się o 50 proc.

Natomiast inwalidzi I i II grupy oraz III grupy ze schorze-
niami kończyn o ile kierują pojazdem samochodowym dosto-
sowanym do rodzaju schorzenia lub kaleki, inwalidzi woj-
enni i wojskowi, inwalidzi członkowie ZBoWiD oprócz ewen-
tualnej obniżki za bezkolizyjną jazdę posiadają dodatkową
obniżkę składki za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyj-
ne o 50 proc.

Poniżej przedstawiamy wysokość rocznej składki jaka obo-
wiązuje w 1977 r. za pełny zakres ubezpieczeń komunika-
cyjnych (NW, OC, AC).

Pojemność silni- ka w ccm	Pojazdy produkcji polskiej i innych państw członków RWPG (w tym rów- nież Jugosławii)	Pojazdy produkcji innej niż krajów RWPG
do 900	1.700,— zł	3.100,— zł
od 901 do 1250	1.800,— zł	2.400,— zł
od 1251 do 1500	2.000,— zł	2.800,— zł
od 1501 do 1800	2.300,— zł	3.500,— zł
ponad 1800	2.600,— zł	4.500,— zł

Składka za motocykle obejmuje ubezpieczenie od następstw
nieszczęśliwych wypadków oraz odpowiedzialności cywilnej
i wynosi przy pojemności silnika do 200 ccm — 220,— zł
ponad 200 ccm — 320,— zł.

Wysokość składki za obowiązkowe ubezpieczenia komunika-
cyjne pojazdów służących do celów zarobkowych, pojazdów
wyłączonych z ubezpieczenia obowiązkowego (AC) samocho-
dów ciężarowych i innych pojazdów podana jest w wysła-
nych wezwaniach płatniczych.

Terminem płatności składki jest miesiąc marzec z tym, że
posiadacz pojazdów objętych ubezpieczeniem o pełnym za-
kresie (NW, OC, AC) mogą opłacić składkę w dwóch rów-
nych ratach w miesiącu marca i września.

Informując o wysokości i terminie płatności składki
uprzejmie prosimy o sprawdzenie w otrzymanych wezwa-
niach danych pojazdów tj. pojemności silnika, marki, typu,
numery rejestracyjne, roku produkcji, przeznaczenia po-
jazdu. Jednocześnie prosimy o bieżące zgłaszanie do Inspek-
toratów PZU zmian ewidencyjnych lub przeznaczenia pojazdu,
zmian posiadacza pojazdu, wyrejestrowania pojazdu itp.
Zgłaszanie zmian spowoduje uaktualnienie ewidencji posia-
daczy pojazdów ubezpieczonych w PZU i wyeliminuje ewen-
tualne niezgodności w wymiarze składki.
K 794-1

reklamy

Takiego lata, jak obecne, Australijczycy dawno nie przeżywali. Pierwszego lutego w Sydney zanotowano najwyższą temperaturę lata: plus 41 stopni C, a na jednym z przedmieść miasta nawet plus 46 stopni. Była to najwyższa temperatura od rozpoczęcia systematycznych obserwacji meteorologicznych! W taki upał grzeje się woda nawet w Oceanie. Pływa się w nim przyjemnie,

opinią społeczną cieszą się oni wielkim poważaniem. Każda wiekza, strzeżona i ogrodzona od strony morza siałką plaża ma również doskonały system ratunkowo-ostrzegawczy. Specjalna stacja radia sydneyjskiego nadaje komunikaty ostrzegawcze, a łamy prasy krzyczą tytułami w rodzaju: „Uwaga! niebezpieczeństwo”. „Szarki już są” albo „Wczoraj złowiono rekina” — mama,

A woda kusi, a słońce pali...

Rekin to nieodłączny element sydneyjskiego pejzażu. Nad zatoką Watson Bay zbudowano nawet specjalną wagę, na której waży się złowione ludożercy. A potem w sklepie można kupić kotlety z rekina, podobno tylko z młodych okazów, które nie znają smaku ludzkiego mięsa.

Alarm na plaży

Jest ciepłutko, nieczym w wannie. Ale rekiny lubią ciepłą wodę.

Niebezpieczeństwo zaczyna się już wówczas, gdy woda osiąga 18—21 stopni C. Wtedy w licznych zatokach Sydney i przy brzegu otwartego Oceanu zjawiają się stada ryb, a w ślad za nimi — rekiny.

Alarm więc na sydneyjskich plażach trwa. Kąpiących się z powietrza pilnują helikoptery, z brzegu — specjalni ratownicy, którzy zajęcie to traktują jako społeczny obowiązek. Nie więc dziwnego, że w oczach

ktoś nie zdążyła urodzić czterechściorga małych rekiniatek...

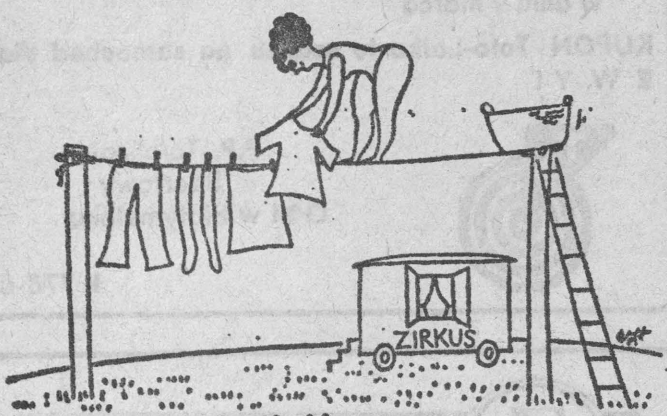
Prasa częściej nas też przestrogami: „Familiatę, że rekina atakuje najczęściej ludzi stojących w wodzie w pozycji pionowej!”

— Unikajcie wody mętnej, brudnej. Chcecie bezpiecznie wrócić do domu — uciekajcie od rybaków! Tam gdzie są ryby — są i rekiny!

— Uwaga, rekini lubią białych. Ciała ludzi ciemnych, dobrze opalonych trudniej dostrzec! Nie kąpalcie się nocą...

Niebezpieczeństwo grożące człowiekowi ze strony rekina jest jednak w Australii zbyt wielkie, by traktować je tylko sensacyjnie. Rokrocznie bowiem rekiny zabijają lub ciężko ranią sporą liczbę ludzi. Od lat więc rząd przeznacza spore sumy pieniędzy na walkę z tymi drapieżnikami. Do walki wprężono nawet naukowców i marynarów australijską. Rokrocznie ogłasza się alarm i rokrocznie na pięknych plażach australijskich kąpią się tysiące ludzi. Tak było, jest i będzie...

BARBARA MAJOREK



Laurentka konkursów piękności na Cyprze, Wypach Kanaryjskich i Haiti — mgr Izabela Lipka z Krakowa, zaproszona została do Ekwadoru jako gość honorowy do udziału w wyborach Miss obu Ameryk. Będzie ona jedną z pięciu reprezentantek Europy. CAF — Momo

Przez lata na Tajwanie wiodło się nieźle. Amerykańska pomoc wojskowa i gospodarcza (łącznie ponad cztery miliardy dolarów), usługi i dostawy dla armii walczącej w Wietnamie oraz korzystna sytuacja gospodarcza świata kapitalistycznego w latach sześćdziesiątych ożywiły gospodarkę wyspy, przyczyniając się do jej industrializacji. Po latach tłustych nastąpił obecnie dla Tajwanu lata chudsze, kiedy to leży się każdy grosz, zwłaszcza dewizowy.

Japońscy turyści są na wyspie gośćmi szczególnie mile witani. Przybywa ich samolotami z Tokio po tysiąc i więcej dziennie. Są to prawni wyłącznie mężczyźni. Ich miejscem docelowym jest uzdrowisko Pleitou, gdzie po rozlokowaniu w licznych hotelach i pensjonatach, opiekę nad nimi z rąk przewodników turystycznych przejmują miłe i usilne panienki dostarczane szybko, zgodnie z zamówieniem przez umyślnych na Hon-dach. Dziewczęta te z reguły legitymują się oficjalnymi dokumentami uprawniającymi do wykonywania zawodu, choć niemało dziewcząt pracuje też dorywczo. Większość pochodzi z ubogich rejonów wiejskich, gdzie kilkunastoletnie dziewczęta kupowane są przez „przedsiębiorców” bezpośrednio od rodziców za cenę od dwóch do czterech tysięcy dolarów.

Uzdrowisko Pleitou zdobyło swą reputację i bogactwo jeszcze w czasie wojny wietnamskiej. To tu bowiem masowo przyjeżdżali na krótkie urlopy amerykańscy żołnierze. Koniec wojny oznaczał więc nagły odpływ wzdłęcznych, bo groziła nie liczących, klientów pensjonatów z Pleitou. Na szczęście przemysł rozrywkowy słynnego uzdrowiska szybko zna-

O kłamstwie w TV — kompetentnie

„Telewizja amerykańska, zawiadując naszymi nadziejami, nadając zakłamaną programy. Pracownikom służby telewizyjnej zmuszają do tych kłamstw właściciele i producenci programów oraz ich inspiratorzy”. Taki jest pogląd osoby kompetentnej, Barbary Walters, która od 1961 roku reżyseruje wieczorny program jednej z największych stacji amerykańskiej TV „ABC Evening News”.

Pani Walters nie mogła oczywiście wystąpić z taką enuncjacją, nie w własnym studiu. Oświadczenie opublikowała na łamach tygodnika „US News and World Report”. Pismo zajmuje się ostatnio problemem „utruty zaufania” do telewizji. Barbara Walters twierdzi, że telewizja ma wszelkie podstawy do utraty zaufania, choćby dlatego, że „nawet program trzydziestosekundowy może być nafaszerowany kłamstwem i dezinformacją polityczną, lub informacją tendencyjnie sfalszowaną. To już stało się atrybutem amerykańskiego stylu telewizyjnej informacji”.

Metody wyborcze podwójnego radnego

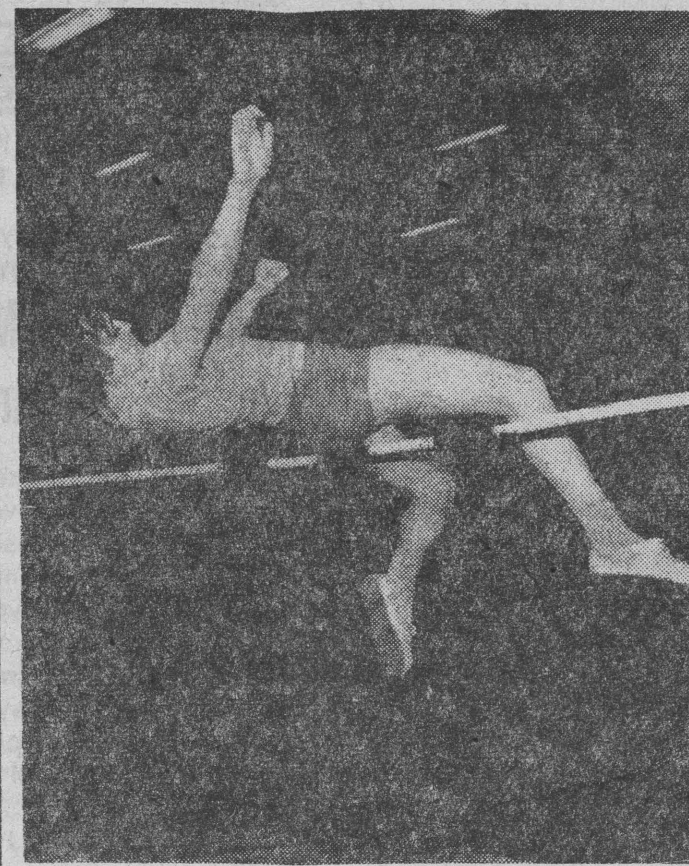
Mieszkańcy dwóch dzielnic portugalskiego miasta Port udali się wkrótce do urn, aby wybrać nowe władze municypalne, chociaż radę miejską i rady dzielnicowe wybierali już w grudniu 1976 roku. Wyborcy zostali jednak uświadomieni, że w związku z tym, że w dzielnicy Louzada kandydował z ramienia prawicowej partii narodowo-demokratycznej, a jako przedstawiciel socjaldemokratów wystąpił na przedmiesiu Travanca.

Fabrykant obuwi Pinto stosował przy tym, co udowodniono mu przed sądem, bezprawne metody. Na załodze swoich sakłków wymusił głosowanie na swoją kandydaturę pod groźbą natychmiastowego zwolnienia z pracy.

Wesołe dziewczęta z Pleitou

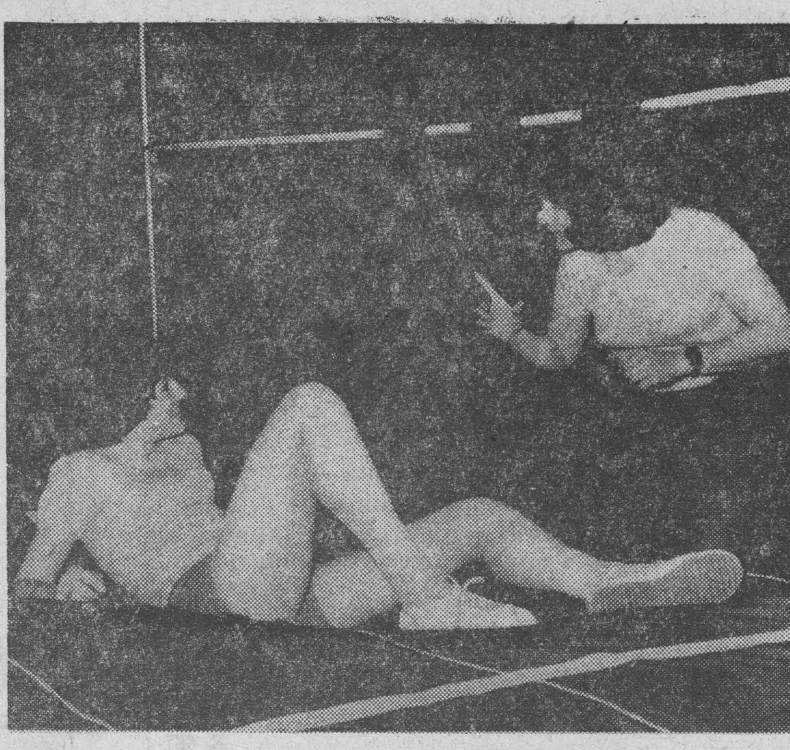
Ci, dla których elegancki Pleitou wydawał się za drogi mogli szukać tańszej rozrywki w Taipei. Eksportowa prostytucja opanovała więc liczne hotele i restauracje stolicy, nie tylko zresztą w Pleitou i Taipei.

Władze bynajmniej nie niosły się z zamiarem rezygnacji z dewizowych wpływów, lecz obawiały się, że masowy charakter zjawiska i jego rzucająca się w oczy obecność — zaciążyć mogą na międzynarodowej reputacji wyspy. W ubiegłym roku podjęto próbę zlokalizowania prostytucji w jednej tylko, ściśle określonej części miasta. Dziewczyny ogłosiły strajk. Hotele i restauracje opustoszały. Cztery postne dni kosztowały milion dolarów. Na więcej stracił Pleitou nie mogło sobie pozwolić.



Codzienny trening w hali i prawie codziennie trzeba oddać kilkanaście skoków nad poprzeczką.

— Można lepiej — mówi trenerka Elżbieta, mgr Weronika Marmol, nauczycielka WF. Fot. Z. Zaremba



Poprzeczka wędruje wyżej

Wydarzyło się to po raz pierwszy w historii polskiej lekkoatletyki. Dwie zawodniczki na mityngu w hali warszawskiej AWF Elżbieta Krawczuk i Zyta Homziuk pokonały poprzeczkę na wysokości 1,80 cm. Następny kwadrans był chyba najszcześniejszym okresem w życiu liczącej nieco ponad 16 lat zawodniczki SZS AZS Białystok. Skacząc jak w transie Krawczuk pokonała w pierwszej próbie 183 cm (halowy rekord Polski) a następnie w drugim skoku poradziła sobie z wysokością 185 cm. Tak wysoko dotąd nie skoczyła żadna kobieta w Polsce.

Supermocarstwo CIA (1)

Królewska lista płac

Wydawało się, że po kilkuletnim praniu, w trakcie którego wychodziły na światło dzienne kolejne brudne sprawy amerykańskiej Centralnej Agencji Wywiadowczej — CIA, lista jej grzechów głównych została definitywnie zamknięta. Kierownictwo amerykańskiego wywiadu objął, na zlecenie prezydenta Cartera, admirał Stansfield Turner, który tę augiaszową stajnię miał oczyścić do samego końca.

Tymczasem wybuchła nowa bomba. Reporter dziennika „Washington Post”, który ma na swym koncie wykrycie nie lada jakiego skandalu, bo osławionej afery „Watergate”, uzyskał informacje na temat nowego wyczynu agencji wywiadowczej, którego głównym bohaterem jest król Jordani Husajn, od dwudziestu lat otrzymujący pojątkiem roczne dotacje z CIA, sięgające wielu milionów dolarów.

O wypłatach tych poliformalowa w ubiegłym roku prezydent Gerald Forda trzyosobowa komisja, powołana do zbadania nadużyć popełnianych przez CIA. Ale Ford nie chciał przerwać tajnych wypłat, ograniczył tylko ich wysokość i w roku 1976 wypłacił królowi Jordani nie — jak zwykle — 2 miliony dolarów, lecz zaledwie 750 tysięcy.

Prezydent Carter dowiedział się o tych dotacjach z prasy, kiedy „Washington Post” opublikowała pierwsze wyniki przeprowadzonego na własną rękę śledztwa. Natychmiast nakazał przerwanie wszelkich wypłat dla zagranicznych polityków. Był — jak twierdzi prasa amerykańska — Niemile zaskoczony, ponieważ nie poinformowała go o poufnej umowie z królem Husajnem ani CIA, ani żaden członek poprzedniej administracji. Ani prezydent Ford, ani sekretarz stanu Henry Kissinger, ani też ówczesny szef CIA — George Bush.

Jak się okazało, członkiem utworzonej w ubiegłym roku senackiej komisji do spraw wywiadu również nie udostępniono informacji w powyższej sprawie. Rzecznik rządu jordan-skiego nazwał doniesienia waszyngtońskiej gazety „mieszanią sfabrykowaną i nieprawdziwą informacją”. Dodał również, że kierownictwo jordan-skie nie stosowało niewłaściwych praktyk, ani też nie kierowało się osobistymi interesami. Rzecznik dodał, że „Jordania rozwinęła stosunki ze Stanami Zjednoczonymi zgodnie z własnym interesem narodowym, w duchu aspiracji, praw i interesów arabskich”.

Jedną z najbardziej utajonych akcji CIA, wypłaty dla króla Husajna, nosila krytonim „No Beef”. Pieniądze dostarczał królowi zazwyczaj szef placówki wywiadu USA w Ammanie. Motywacja tych gotówkowych wypłat była prosta.

Przez wiele lat stosunki między USA a Jordanią układały się na zasadach przyjaźni — pisze „Washington Post”. — Jordania otrzymywała poważną pomoc wojskową i gospodarczą. W samym tylko 1976 roku wyniosła ona 200 milionów dolarów. Ale wypłaty w ramach operacji „No Beef” odbywały się poza tymi normalnymi kanałami — pomocy wojskowej i gospodarczej. (Dokończenie w piątku).

ALOJZY KALINOWSKI

Ogniotrwała ratunkowa kabina okrętowa

Schronienie dla całej załogi statku zagrożonego pożarem dostarczyć ma wielka tratwa wyposażona w ogniotrwałą kabinę, której prototyp został zaprojektowany i zbudowany w Norwegii. Na wielkiej stalowej tratwie zamontowana jest ogniotrwała kabina, a całość przytwierdzona do pokładu statku. Służyć ma ona przede wszystkim za schronienie załogi, dopóki — w przypadku pożaru — nie opuści ona zagrożonego pokładu. Kiedy statku nie da się uratować i tonie, tratwa ratunkowa automatycznie zjeżdża na powierzchnię wody. Jeśli ogień jest zbyt gwałtowny, tratwę można również w dowolnej chwili opuścić na wodę. Kabina jest wyposażona według standardów okrętów podwodnych i do sześciu godzin może pozostać hermetycznie zamknięta.

Opera na sprzedaż

„Grand Opera House” w stolicy Nowej Zelandii Wellingtonie, jedyny gmach operowy w tym kraju, wystawiony został na sprzedaż i prawdopodobnie zostanie zamieniony na wielki dom towarowy. Zbudowana przed ponad 60 laty w stylu wiktoriańskim opera była jedynym miejscem, gdzie odbywały się widowiska operowe.

Wiadomość o planach sprzedaży wywołała liczne protesty ze strony miłośników opery i teatru.



Te oryginalne złote ozdoby pochodzą z Ameryki Południowej z przełomu XIII i XIV w. Należą do jednej z najbogatszych europejskich kolekcji wyrobów jubilerskich, zgromadzonej w Muzeum Etnologicznym w Hamburgu. CAF — UPI

Równie, jeśli nie bardziej ambasadujący, są turyści zmiatający do słarkowych kapieł Pleitou z Hongkongu. W tym przypadku chodzi o grupkę bardzo nielegalną, za to dysponującą znacznymi zasobami finansowymi. Sierżant Tang Sang latami siał postrach w przestępczym świecie Hongkongu. Był chlubą miejscowej policji. Pewnego dnia sam jednak stał się obiektem jej zainteresowania. Oskarżono go o korupcję. Były policjant nie czekał aż dojdzie do rozprawy. Zostawiając w Hongkongu 330 tysięcy dolarów kaucji,

ków również na Tajwanie lokowane są często w nieuzupełnione legalnie przedsięwzięcia.

Tryb życia byłych policjantów z królewskiej kolonii nawet niezmierne tolerancją ostentacyjną, demoralizującą wpływający na społeczeństwo. Łatwo jednak znaleźć rozwiązanie zadowalające obie strony. Doborowe towarzystwo zakupiło więc własny dom publiczny w Pleitou i może sobie teraz hulać do woli, nie demoralizując turystów.

Tajwańska troška o reputację ma swoje głębsze uzasadnienie. Rząd tajwański usunął z ONZ, większość państw serwała z nim stosunki dyplomatyczne, a prezydent Carter w czasie kampanii wyborczej wspominał nawet o możliwości wycofania wojsk amerykańskich z wyspy. Władze w Taipei, biorąc przykład z Południowej Korei, nie ślują milionów dolarów na akcję mającą na celu zjednanie sobie przyjaciół wśród wpływowych osobistości amerykańskiego życia politycznego. Na koszt strony zapraszającej odwiedziło Tajwan wielu np. amerykańskich kongresmenów i innych osobistości. Jednakże po licznych sceptycznych wypowiedziach o stosunkach panujących na wyspie coraz mniej jest chętnych na takie darmowe wczasy. No cóż, dziś nawet na ludzką wdzięczność trudno liczyć.

WACŁAW BYRAK

wypuszczony z aresztu, przeniósł się na Tajwan. W Hongkongu przed trzema laty rozpoczęła działalność komisja do walki z korupcją. Od tego czasu ponad 40 byłych policjantów przeniosło się na Tajwan, gdzie znaleźli odpowiednie warunki życia i wypoczynku. Sześciu przybyło na Tajwan rozpoczynając się od upolnej nocy za kilka tysięcy dolarów spędzonej w najlepszych lokalach i z najlepszymi dziewczętami. Tego typu „emigranci” są chętni do zainwestowania milionów w tajwańskich fabrykach, spółkach, hotelach i restauracjach. Fortuny uśladane w Hongkongu z łapówek placanych przez właścicieli domów gry i przemytników narkotyków.

